

Micron

Organ al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din
Institutul Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara

Anul IV

nr. 3 (24) 1972

16 pagini

REMEMORĂRI

Sunt 50 de ani de când, în cadrul Conferinței generale a tineretului socialist din 19-20 martie 1922, prin hotărârile adoptate privind conținutul revoluționar al activității sale, prin larga reprezentare a organizațiilor din țară, ca și prin începutul de unificare și centralizare pe care ea l-a marcat, s-au pus bazele organizației care din mai 1924 va lua denumirea de Uniunea Tineretului Comunist.

Din acest moment, martie 1922 activitatea revoluționară a organizației de tineret, aflate sub îndrumarea nemijlocită a partidului, demonstrează conținutul comunist imprimat tuturor acțiunilor pe care ea le va desfășura de acum înainte.

„Comunismul ca țel și principii — arată „TINERETUL SOCIALIST” — a călăuzit atît pe conducătorii cît și pe membrii Uniunii Tineretului Socialist. Manifestările, atît în întinșuri, cît și în gazete au fost însușite în întregime de spiritul comunist”.

Adoptarea principiului autonomiei, precum și denumirea de „tineret socialist” pe perioada 1921-1924, a fost o modalitate strategică, pentru a permite consolidarea mișcării revoluționare a tineretului, pentru a o feri de atacurile regimului burghez-moșieresc, care după Congresul de constituire a P.C.R., luaseră o amploare deosebită.

În această perioadă acțiunile cu caracter revoluționar se desfășoară sub o formă voalată, în cadrul unor cercuri culturale-artistice și sportive, în realitate veritabile școli de educare comunistă. Dar odată cu depistarea sensului real al acestei activități de către organele siguranței, măsurile represive nu întârzie să se arate. În aceste condiții se impune o schimbare în tactica și forma de luptă ale organizației de tineret; în cadrul ședinței secrete din 6 aprilie, 1924, în urma rezultatelor referendumului inițiat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Socialist se hotărăște afilierea la Internaționala Comunistă a Tineretului și adoptarea denumirii corespunzătoare principiilor și conținutului activității sale.

La 1 Mai 1924 are loc anunțarea publică a schimbării denumirii organizației și afilierea sa la Internaționala Comunistă a Tineretului. De acum înainte se va numi Uniunea Tineretului Comunist, continuându-și ilegal activitatea timp de două decenii, condusă și îndrumată de către Partidul Comunist Român, alături de întreaga noastră clasă muncitoare, de toate forțele democratice și progresiste ale societății, în lupta împotriva exploatării și asuprii, pentru drepturi și libertăți democratice, progres și civilizație.

Împrejurările în care Uniunea Tineretului Comunist din România și-a desfășurat activitatea de la formarea ei și pînă la insurecția antifascistă din 1944, care a deschis o nouă epocă în istoria țării noastre, au fost evident, diferite în raport cu etapele anterioare, atît sub aspectele generate de situația economică și politică

a României, începînd cu anul cînd s-a produs stabilizarea relativă a capitalismului și încheind cu momentul răsturnării dictaturii militare fasciste, cît și sub aspectul condițiilor de desfășurare a luptei politico-ideologice și organizatorice.

Interzicerea partidului comunist și a organizației sale de tineret a pus în fața militanților probleme dintre cele mai complexe, care în ultimă instanță nu depindeau numai de voința lor; ca și partidul comunist, organizația de tineret a găsit repede calea de a activa ilegal, împlinind munca ilegală cu cea legală, atît prin mijloace proprii, cît și colaborînd cu o seamă de organizații de masă legale, create, îndrumate ori numai influențate de partidul comunist.

În acest sens, Congresul al II-lea al U.T.C., orientîndu-și lucrările pe linia indicațiilor date de partid a hotărît să se treacă la organizarea Uniunii Tineretului Comunist pe baza celulelor de fabrică, la stabilirea și respectarea cu strictețe a normelor activității conspirative.

Criza economică, care în România a luat forme deosebite de ascuțite, a cuprins industria, agricultura, finanțele, a adîncit contradicțiile sociale existente, contribuind la subjugarea țării de către monopolurile străine, a constituit un moment important în activitatea revoluționară a partidului, a organizației sale de tineret.

Într-un manifest intitulat „Către muncitori, muncitoare, țărani trudii, către soldați și tineretul muncitor, editat de C.C. al P.C.R. și C.C. al U.T.C. la sfîrșitul anului 1929, se scrie că „toate mișcările muncitorești din ultimile 6-7 luni arată o ridicare destul de mare a conștiinței revoluționare de clasă a proletariatului din țara noastră. Sîntem la începutul ridicării valului revoluționar în România. Despre aceasta vorbesc evenimentele de la Lupeni”.

În anii crizei, în activitatea partidului se remarcă, o orientare fermă în vederea întăririi unității de acțiune a clasei muncitoare, spre noi forme de luptă pentru organizarea maselor populare în scopul apărării intereselor lor economice și politice. La Congresul al V-lea din decembrie 1931, partidul comunist a făcut o analiză minuțioasă și competentă a situației economice și politice din România, a raporturilor dintre clasele și forțele politice, stabilind că țara noastră se află în perioada desăvîrșirii revoluției burghez-democratice, că proletariatului îi revenea misiunea de a organiza, în alianță cu țărănimia muncitoare, răsturnarea regimului burghez-moșieresc.

Lupta socială, dusă de masele populare sub îndrumarea partidului împotriva ofensivei capitalului și monopolurilor străine își ascute și diversifică formele, acțiunile partidului cresc în forță și combativitate cuprinzînd noi categorii ale proletariatului, vizînd tot mai

pregnant revendicări economice.

Congresul al III-lea al U.T.C. din 1929 face o trecere în revistă a acțiunilor organizației, a progreselor pe care aceasta le-a înregistrat, arătîndu-se în același timp și slăbiciunile organizației, determinate în mare parte de condițiile grele de ilegalitate. La Congres s-au stabilit, pe diferite direcții ale activității numeroase sarcini concrete privind întărirea vieții de organizație, îmbunătățirea muncii în rândurile tineretului muncitor, asigurarea existenței în fiecare centru industrial al unei puternice organizații U.T.C., perfecționarea aparatului ilegal, în așa fel încît să fie capabil să acționeze în cele mai grele situații, o mai bună organizare a presei ilegale și legale, care constituie formarea unei mai eficiente legături cu masele largi ale tineretului muncitoresc și studențesc.

Îndeplinirea tuturor acestor sarcini, s-a subliniat în rezoluția congresului, va dezvolta Uniunea Tineretului Comunist ca o organizație revoluționară în masă în stare de a conduce tineretul muncitor la luptă alături de muncitorimea vîrstnică. Sub conducerea partidului, organizația de tineret a sprijinit activ lupta minerilor din 1929, prima mare bătălie de clasă din anii crizei economice, printre cei căzuți atunci aflîndu-se și numeroși uteciști. Împotriva acțiunilor represive ale guvernului se ridică un adevărat val de proteste și acțiuni cu caracter revendicativ, în cadrul cărora alături de partid, organizația de tineret are o contribuție însemnată. Sînt numeroase acțiunile de protest și manifestările de solidaritate la București, Iași, Ploiești, Cluj, Galați, Timișoara, Brașov și nu numai aici.

Prin ziarul „Tînărul Leninist” C.C. al U.T.C. a îndemnat membrii organizației, cadrele sale să refacă neîntîrziat secțiunile locale și celulele afectate de represiunile autorităților, să întărească legăturile cu masa tineretului, să pătrundă în uzine, școli și facultăți pentru a îndruma și a mobiliza tineretul patriotic împotriva regimului claselor exploatoare. Între acțiunile din această perioadă este demnă de remarcă demonstrația din martie 1931, a tineretului ceferist, organizată de U.T.C., remarcabilă printr-o puternică voință de luptă. Alături de numeroase acțiuni revendicative din această perioadă, încep puternice mișcări ale studenților sub lozinci democratice, iar unele direct comuniste. Tînărul Leninist din aprilie 1931 arată „Mizeria, foamea în care se zbat studenții săraci, măsurile burgheziei cîușind să împiedice pătrunderea în universitate a fiilor de muncitori și țărani săraci împing studențimea săracă la ieșirea din această situație prin lupta alături de muncitori și țărani”.

Studenții sînt sfătuiți să formeze organizații uteciste în toate facultățile, să se unească în lupta

(Continuare în pag. a II-a)

Marți 14 martie 1972, în prezența activului de asociație din Centrul Universitar Timișoara, tovarășul Ion Traian Ștefănescu, președinte al Comitetului Executiv al U.A.S.R., secretar al C.C. al U.T.C., a înmînat C.U.A.S. din Centrul Universitar, drapelul jubiliar al Semicentenarului U.T.C.

Aspecte ale activității democratice de la Școala Politehnică din Timișoara

Ba să facă și studentul politică!

Școala politehnică din Timișoara, instituție de învățământ superor cu merituose tradiții pe tărîmul științei și culturii românești, a constituit în același timp o tribună de afirmare a ideilor democratice care au animat tineretul nostru. Cadrele didactice cu vederi progresiste în anii 1920—1944.

Odată cu înființarea Școlii politehnice, prin concentrarea în orașul Timișoara a unui număr însemnat de studenți de proveniență destul de diversă și, datorită influenței exercitate de mișcarea muncitorească și acti-

Această societate nu avea însă un caracter politic, cel puțin la început și nici nu și-a propus prin statutul său participarea la viața politică a statului.

Existau de asemenea anumite cercuri studențești organizate: „Cercul academic bănățean”, „Cercul academic bănățean”, „Cercul studențesc doljan”, „Cercul studențesc oltean”, „Cercul studențesc hunedorean”, „Asociația studenților prahoveni”, „Cercul studențesc băcăuan” etc. unele dintre acestea des fă-

depărtaze studențimea de aspirațiile maselor și să o folosească în scopurile sale, la Școala politehnică, sub influența exercitată de P.C.R. și de către intelectualii progresiști, o bună parte din studenți și-au manifestat față, dezaprobarea față de politica regimului burghezomșoșieresc, față de procesul fascizării țării.

Chiar și în presa vremii au apărut articole care reflectau situația precară a studențimii de la Școala politehnică în anii crizei 1929—1933. (2)

a sumelor prevăzute pentru Școala politehnică”.

În martie 1931, când elementele fasciste s-au datat la acțiunile huliganice, provocatoare, împotriva unor studenți aparținând naționalităților conlocuitoare, studenții cu vederi înaintate au protestat energic atât în sălile de curs, cât și în presă, împotriva acestor acte revoltătoare. Iar când elementele reacționare din conducerea studenților au trecut, ca răspuns la aceste proteste, la organizarea unei greve studențești, țintind îndepărtarea din școală a studenților cu vederi democratice, aceste elemente au suferit un eșec lamentabil.

Datorită unei puternice mișcări de protest a studenților, care au avut totodată și sprijinul conducerii școlii, cursurile au fost reluate. Este remarcabilă poziția înaintată, fermitatea și unitatea de vederi a unei mari părți dintre studenți, care au reușit astfel să deçoace diversivitatea fascistă. Numeroși studenți ai școlii, prin memoriile adresate direcțiunii, au demascat acțiunile puse la cale de fasciști, solidarizându-se cu studenții care le-au căzut victime.

Ca măsură de sancționare, direcțiunea școlii a dizolvat temporar „Societatea studenților” pentru motivul că „a depășit atribuțiile pe care le are”, iar investigatorii au fost eliminați. Ulterior printr-o adresă din 16 iunie 1931, Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor, face cunoscut directorului Școlii politehnice că a dispus să se ridice pedepsele aplicate studenților... dacă și dau cuvîntul de onoare că nu vor mai face agitație”.

Aceasta înseamnă de fapt o concesie făcută elementelor fasciste, o încurajare a lor de către autoritățile centrale.

Intr-un articol, recent publicat, se vorbește despre existența la Școala politehnică a unei organizații progresiste studențești, care se întrunea în secret în suburbiile Timișoarei. O asemenea adunare, la care se discutau probleme politice, a avut loc în anul 1932, cu participarea a peste 80 de studenți, între care se aflau și comuniști.

Cu toate că poliția a arestat în anul 1935 un număr de 30 membri ai asociației, ea și-a continuat activitatea și în anii următori.

În 1932 la Școala politehnică s-au unit mai mult de 80 studenți în fruntea cărora erau comuniștii. Membrii acestei organizații studențești de la politehnică se întâlneau în secret în cartierele marginase ale Timișoarei, pentru a discuta probleme politice. O grupă organizată de studenți a existat și în Arad. Dintre studenții din Timișoara și Arad trebuie amintiți George Boescu, Vladimir Cazacu, Traian Vuia, Ion Aftenie, Teodor Rudenko, Nicolae Gorda, George Gross, Ladislau Adler, Zoltan Grün. Mulți dintre ei au primit mai târziu funcții de răspundere în lupta revoluționară.

În 1933 a fost creat în Timișoara comitetul regional Banat al P.C.R. Sub conducerea acestei organizații, lupta maselor muncitorească a cunoscut în următorii ani o însemnată creștere. (3)

În anii care au urmat crizei economice, pe măsură ce reacțiunea devenea tot mai violentă în întreaga țară, oamenii muncii, sub conducerea P.C.R. au protestat împotriva arestărilor și condamnărilor unor remarcabili reprezentanți ai clasei muncitorești, ai intelectualității pro-

gresiste. O parte din studenții de la Școala politehnică din Timișoara au semnat un protest publicat în ziare, cerînd reintegrarea în învățămînt a profesorului Constantinescu Iași.

Bănuți că împărtășesc idei comuniste, toți cei 19 studenți au fost sancționați de către Comitetul de direcție al Școlii (14 cu avertisment scris și 5 cu retragerea bursei).

Manifestări importante la care au participat studenții și cadrele didactice ale Școlii politehnice din Timișoara au existat chiar și împotriva sistemului de organizare al învățămîntului superior. Acestea au culminat cu greva care a avut loc în luna februarie 1937. (4)

La sfîrșitul lunii august și începutul lunii septembrie 1940, la chemarea comitetului regional Banat al P.C.R. au fost organizate la Timișoara, ca și în întreaga țară manifestări de protest împotriva dictatului de la Viena, care s-au transformat în manifestații de masă cu un pronunțat caracter antifascist.

La aceste manifestații au participat și numeroși studenți de la politehnică.

În anii războiului antisovietic, P.C.R. a desăvîrșit o activitate ilegală susținută pentru organizarea frontului patriotic antihitlerist. La munca grea și plină de primejdii a tipăririi și răspîndirii literaturii ilegale de partid au participat și studenții U.T.C.-iști, timișoreni. Pînă la eliberare părți ale unui multiplicator clandestin destinat tipăririi materialelor de propagandă ale Organizației regionale Banat a P.C.R. au fost ascunse la Politehnică.

După eliberarea țării la 23 august 1944, la chemarea P.C.R., studenții U.T.C.-iști au organizat numeroase acțiuni pentru demascarea și înlăturarea din școală a elementelor fasciste și a uneltelor lor.

La începutul lunii octombrie 1944 Frontul studenților patrioți din Timișoara, a lansat un apel (publicat în presă) în care cheamă întregul tineret studențesc la lupta pentru desfacerea vieții universitare, înfrîngerea definitivă a hitlerismului, democratizarea învățămîntului superior și îmbunătățirea condițiilor de viață și studiu ale studenților.

În aceste manifeste se arată că studențimea trebuie să lupte.

„Lupta noastră pentru alungarea uneltirilor hitleriste din viața universitară trebuie să continue. Să luăm exemplu de la colegii noștri din București, Iași, care în mod hotărît au pornit la luptă organizată contra hitleriştilor, pentru democratizarea vieții studențești. Noi nu putem sta deoparte de această luptă. Ar însemna a nu lua parte la lupta poporului român, a nu lupta pentru interesele noastre, a lăsa pe trădătorii care au robit Ardealul să-și continue opera lor distructivă în sinul vieții universitare.

Studențimea trebuie să lupte:

1. pentru participarea la lupta de desrobire a Ardealului și distrugerea definitivă a hitlerismului;
2. — acțiunea de refacere a vieții universitare, curățirea de toate elementele trădătoare legionare și hitleriste;
3. — impunerea revendicărilor studențești și anume: autonomia universitară, micșorarea taxelor, deblocarea examenelor, mărirea numărului burselor și acordarea lor fără criterii pro-

(Continuare în pag. a IV-a)

Studenții dela Politehnică au declarat grevă

vitătea partidului în acest colț de țară, cu tradiții vechi și cunoscute în acest domeniu, s-au creat premisele unei activități intense democratice în rândurile studențimii timișorene.

Alături de asociațiile cu caracter profesional, științific și tehnic („Cercul studenților m'neri”, „Cercul studenților electromecanici”, „Societatea matematică”, „Grupul aviativ”, „Cercul amatorilor de radio”) a căror activitate a avut un rol pozitiv pentru cultura tehnico-științifică și generală a studenților, la Școala politehnică au luat ființă și diverse organizații studențești în a căror activitate s-au resimțit influențe ale frământărilor social-politice din afara școlii. Așa a fost, între altele „Societatea studenților Școlii politehnice Timișorene”. (1)

Constituită la 4 decembrie 1921 din îndemnul și sub auspiciile prof. Victor Vilcovici, pe atunci directorul școlii, ea și-a propus să contribuie la cultivarea în rândurile studenților a culturii românești, a cunoștințelor științifice, răspîndirea culturii în mase mai largi, inclusiv la sate. Conform statutului, ea urma să cuprindă pe toți studenții școlii (din datele existente rezultă însă că nu toți studenții erau membri ai acestei societăți), era condusă de un comitet ales dintre studenți și se afla sub controlul directorului și al consiliului profesoral.

șurîndu-și activitatea doar câțiva ani. Ținem să remarcăm în mod deosebit cercul studenților bucovineni care s-au manifestat de cîteva ori iar printre membrii acestui cerc amintim pe Teodor Rudenko ulterior membru al P.C.R.

Deși prin statute, aceste grupuri urmăreau ca scop ajutorarea studenților săraci, proveniți din zonele geografice respective, în activitatea unora dintre ele s-au resimțit și influențele vieții politice din epocă.

Viața studenților din Școala politehnică timișoreană a fost dominată de o atmosferă propice unei temeinice pregătiri profesionale.

Participarea studenților la viața politică, fără a se ridica la nivelul manifestațiilor studențești din alte centre universitare (cauzele care au determinat această relativă atenuare sînt multiple), se remarcă totuși printr-o suită de acțiuni care respiră un accentuat flux de idei democratice. Germeii acestei atitudini democratice trebuie căutați în contactele studenților cu mediul muncitoresc (în special în perioadele de practică) în legăturile pe care unii dintre studenți le aveau cu comuniștii, cît și în influența exercitată de unele cadre didactice cu vederi progresiste.

În anii crizei economice din 1929-1932 cînd, prin diferite mijloace, reacțiunea încerca să în-

„În anul 1931, cînd s-au făcut reduceri importante în bugetul școlii politehnice și cînd studenții erau puși în situația de a nu primi nici un ajutor din partea școlii, datorită direcțiunii școlii care a intervenit la timp pentru obținerea unui fond restrîns, necesar ajutorării studenților și datorită unui comitet harnic de studenți, care au reușit să comprime pînă la maximum posibil cheltuielile și să obțină alimente la prețurile cele mai mici, s-a putut acorda un număr de 200 ajutoare de masă la cantină la prețul de 600 lei lunar.

Aceste ajutoare au fost sistate odată cu luarea vacanței și închiderea cantinei și urmau să fie reluate la data de 1 octombrie odată cu începerea examenelor.

De două săptămîni comitetul de conducere al cantinei bate la ușa rectoratului, cerînd bani pentru masa studenților, dar în zadar, subvențiile prevăzute în acest scop nu se pot încasa.

În acest timp studenții sînt lăsați la voia întâmplării, fără masă, tocmai acum în timpul examenelor, cînd au nevoie de o hrană mai bună și cînd posibilitățile de a cîștiga un ban le sînt excluse.

Autoritățile care s-au angajat cu subvenții în bugetul acestei școli, trebuie să înțeleagă situația precară a studenților timișoreni și să găsească soluții pentru achitarea cît mai grabnică

Organizarea studențimii democratice timișorene

Se realizează important programul acordului între studenți din toate centrele de învățămînt care corespunde necesităților vieții ale studențimii. Studenții din Timișoara la Adunarea generală au propus următoarele revendicări speciale:

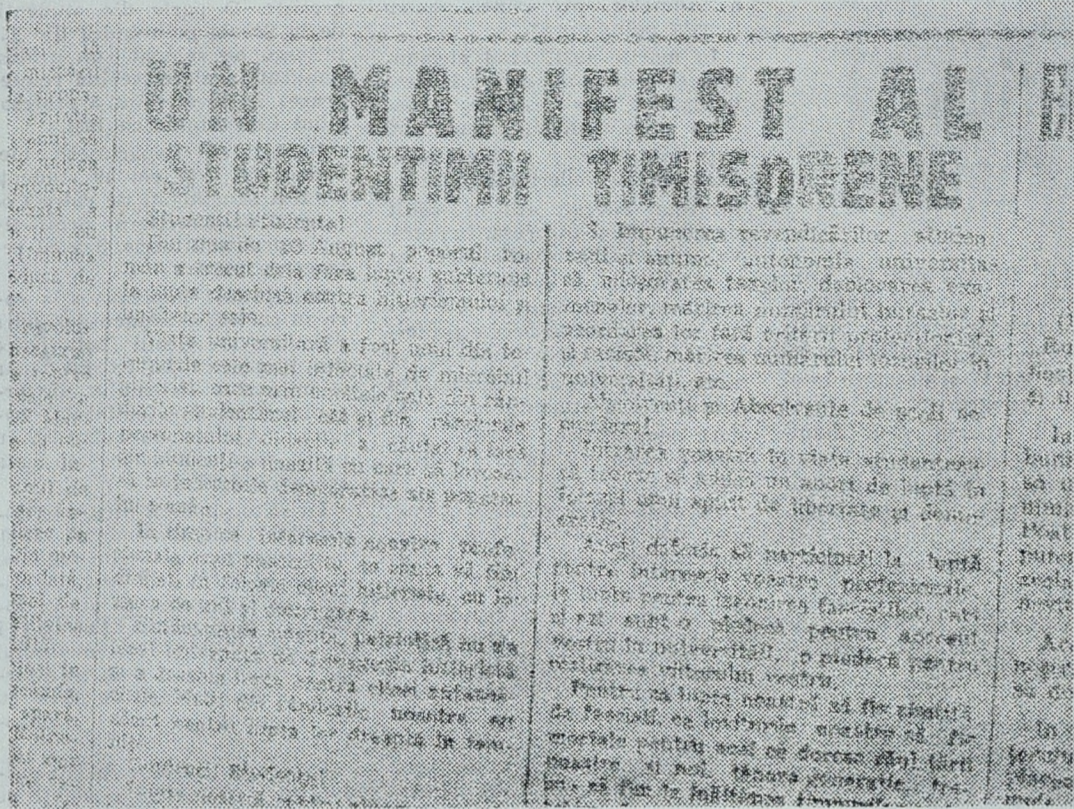
1. Păstrarea taxei de lașare în rașă, urmînd a se cere micșorarea ei iar studenții săraci urmînd a primi decît jumătate din taxă.
2. Eliberarea tuturor studenților de la plata taxei de lașare de rașă.

Se solicită sub controlul riguros a C. C. a. Revizuirea de țes și bursele să se acorde de comitetele de tineret și sub controlul comitetului central pe considerentul meritelor.

1. Un caz de excepție de apreciație este și a scîmbeii Comitetului Central va studia creșterea unui comitet studentesc cu ajutorul Partidului și Profesoralului.
2. Pedagogii, bibliotecarii, arhivarii, asociații studenților, a oficiului Universității, verificîndu-și genuinele, pot fi înțelegători A și D ca sînt pe comitet.
3. Revizuirea de țes și bursele să se acorde de comitetele de tineret și sub controlul riguros a C. C.

Comitetul central va fi constituit din doi reprezentanți ai facultăților (de exemplu un reprezentant al facultății de mecanică și unul al facultății de electricitate) și doi reprezentanți ai profesurii democratice (în total 6) pentru a se obține astfel un sprijin în lupta împotriva uneltirilor hitleriste și a uneltirilor studențimii. Adunarea generală care se va convoca pentru data de 29 Nov. (Mecanică), școlii și dim. c. c. cînd va lua mandatul comitetului pentru a organiza lupta studenților împotriva uneltirilor hitleriste și a uneltirilor studențimii.

Aspecte ale activității democratice de la Școala Politehnică din Timișoara

(Urmare din pag. 1)

tecioniste și rasiste, mărirea numărului locurilor în universitate.

Pentru ca lupta noastră să fie simțită de fasciști, ca loviturile noastre să fie mortale, pentru cei ce doresc răul țării noastre, și noi tinăra generație, trebuie să ne unim și să formăm un stăvilă puternic, neclintit, al scumpelor noastre țări democratice în fața fasciștilor. Pentru a realiza toate acestea trebuie să ne organizăm, să întărim rîndurile noastre prin unirea tuturor elementelor democratice anti-hitleriste într-un singur front și anume: Frontul studenților patrioți. Manifestul se încheie cu:

— Înainte la organizare și luptă!

— Trăiască frontul unic studentesc!

— Trăiască lupta pentru progres și cultură!

În toamna aceluiași an (22 noiembrie 1944) reprezentanții studenților din Școala politehnică, întruniți într-o însuflețită adunare la care au participat și reprezentanții unor grupări democratice timișorene, au aderat unanim la acordul încheiat în 22 septembrie 1944 de către tineretul democrat din România, a cărui program prevedea printre altele: Lupta comunistă a tineretului universitar alături de tineretul muncitoresc și țărănesc, democratizarea învățămîntului, autonomie universitară, dreptul la cultură pentru studenți indi-

ferent de originea etnică, rasă, stare socială sau credință, înlăturarea elementelor reacționare din rîndul corpului didactic și al studenților, reprimirea studenților excluși pe baza legilor sociale și a celor care au militat pentru democrație, asistență medicală gratuită, revizuirea programelor analitice, scutirea de taxe școlare și acordarea unui număr cît mai mare de burse pentru studenții săraci și merituoși, accentuarea laturii practice a învățămîntului. La aceeași adunare studenții timișoreni au mai votat și anumite revendicări speciale între care: participarea reprezentanților studenților la ședințele consiliilor profesionale în care se discută chestiuni studentești, crearea unui „consum” studentesc pentru aprovizionarea studenților, editarea de cursuri, etc. Activitatea depusă pentru constituirea unor organizații democratice studentești legale, de ziderat mult dorit de studențimea timișoreană încă din vechea orînduire s-a împlinea în luna noiembrie 1944 eveniment reflectat și în presa de atunci. În articolul intitulat „Organizarea studențimii democratice timișorene” (6), se arată că studenții din Timișoara la Adunarea generală au precizat încă următoarele revendicări speciale:

1. — Plătirea taxei de înscriere în rate, urmînd a se cere micșorarea ei, iar studenții săraci urmînd a aștepta decretul lege privitor la aceasta.

2. — Domnii profesori sînt rugați să pregătească materialul pentru editarea de cursuri care să apară pînă cel tîrziu la 1 martie 1945.

3. — Să se delege un domn profesor pentru înzestrarea bibliotecii cu cărțile tehnice absolut necesare, donîndu-se cîte 10 exemplare de fiecare curs, iar biblioteca să fie deschisă de la orele 8—12 și 15—19, în timpul mesei putînd rămîne în bibliotecă să citească.

4. — Asistența medicală foarte conștiincioasă, atrăgîndu-se atenția asupra masei importante a unui tineret sănătos.

5. — Blocarea examenelor să se înceapă cu noii studenți, avînd blocate și 2+1 examene, pentru anul fost 1 și 2, examenele să fie deblocate și degrevate pînă la 15 iunie 1945, pentru restul anilor deblocare și degrevare generală, luîndu-se în considerare timpul anormal prin care trecem.

6. — La consiliile profesionale unde se discută și chestiuni studentești, să ia parte prin convocare și președintele sau vicepreședintele și secretarul Comitetului Central pentru a se realiza astfel o colaborare cît mai perfectă cu profesorii.

7. — Reducerea pe C.F.R. și la spectacole și manifestațiuni sportive.

8. — Administrarea cantinei și cîminului să fie sub controlul riguros al Comitetului Central.

9. — Reducerile de taxe și bursele să se acorde de comitetul de facultate sub conducerea Comitetului Central pe considerații pur sociale.

10. — Din cauza greutăților de aprovizionare și a scumpetei, Comitetul Central va studia cererea unui „consum” studentesc cu ajutorul primăriei și prefecturii.

11. — Revocarea declarațiilor cerute de decanatul Științelor ca studenții să nu facă politică, ca nefiînd legale ci toți cetățeni și deci și studenții avînd drept

la vot și deci obligația de a face politică.

Tot atunci s-a pus problema formării unui Comitet Central format din 9 reprezentanți ai facultăților (din ultimul an) la care se vor coopta cîte un reprezentant a partidelor democratice (în total 6) pentru a se obține astfel un sprijin cît mai larg din partea autorităților în interesul studențimii.

În zilele noastre studenții Institutului politehnic considerîndu-se urmași de cîinste ai vechilor studenți democrați militează neabătut în activitatea lor pentru înlăturarea politicii partidului nostru, promotor al progresului social în patria noastră.

(1) Monografia Institutului politehnic Timișoara, 1970, autori: lector Moțu Ispas, conf. dr. ing. Coleta De Sabata, dr. Aurel Cosma, capitoul V pct. 3, p. 118.

(2) „Vestul” 19 octombrie 1932, din nevoile studențimii timișorene.

(3) William Marin — Neue Banater Zeitung nr. 2255 din 17 II. 1970, din — Studenți progresiști la Politehnică.

(4) „Vestul” februarie 1937 nr. 1858.

(5) „Luptătorul bănățean” nr. 21 din 12 octombrie 1944 un manifest al studențimii timișorene.

(6) Luptătorul Bănățean — 21 noiembrie 1944. Organizarea studențimii democratice timișorene.

Material realizat de un colectiv de studenți de la Facultatea de mecanică agricolă.

Din nevoile studențimii timișorene

Activitățile materiale, pe care Școala Politehnică locală le oferă studenților săi, erau pînă acum, față de celelalte universități din țară, cu mult mai întinse.

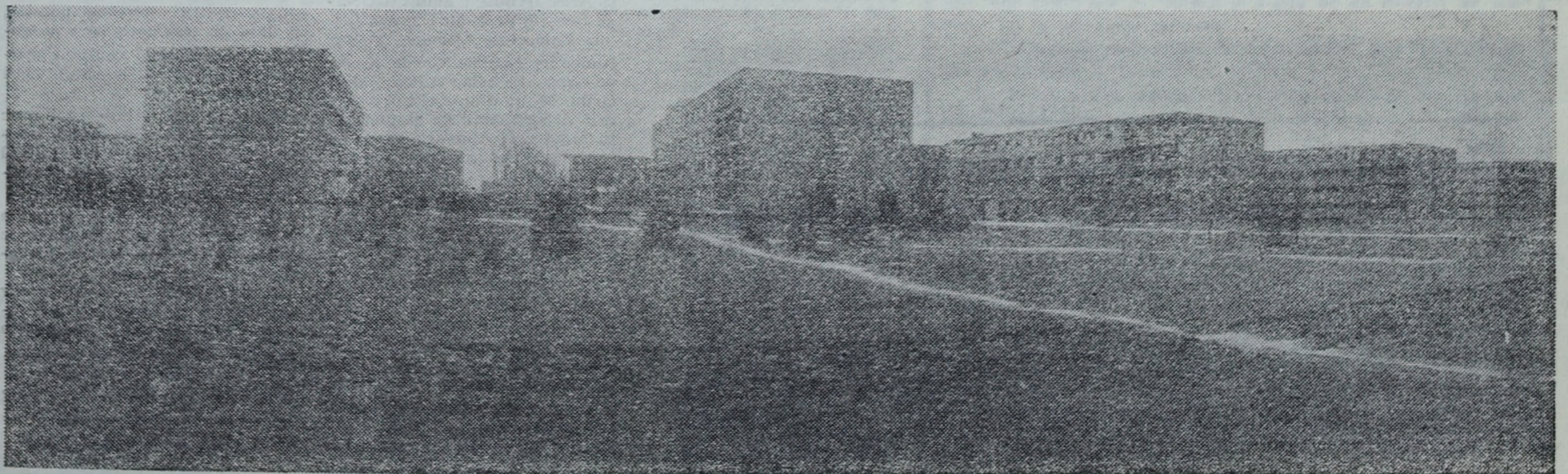
Accasta a plecat pe mulți din tinerii bănățeni țăraci, cari dorau să îmbrățișeze meseria de inginer, să nu ia drumul spre țărănie unde viața e cu mult mai grea și să vină la Timișoara unde găseau pe lângă liniștea necesară unor studii serioase și sănătatea unui trai mai bun.

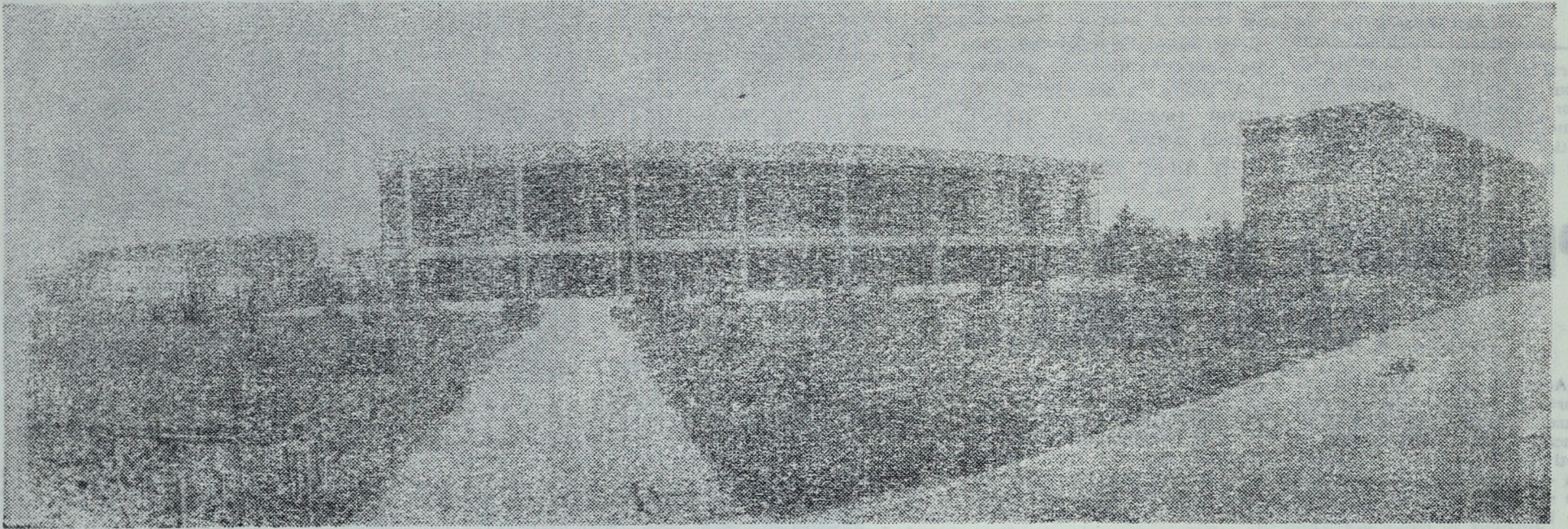
De aceea tinerii studenți din toate regiunile țării noastre și înși-

și au avut un caracter foarte de studențesc, cari au reușit să completeze pînă la maximum posibil cheltuielile și să câștige alături de bursele cele mai mici, la puț acordate un număr de 200 milioane de lei la cîntină, pe pret de 600 lei lunar.

Acute ajutoare au fost adăuate cu luarea vînatului și închiderea cantinei și unii să fie reluate la 1 Octombrie odată cu încheierea examenelor, cîciace nu s-a putut face.

De două săptămîni comitetul de conducere al cantinei bate la

Desfășurându-se sub semnul înfiăcărat al muncii, al dragăteții și al așezământului întregului tineret față de politica internă și externă, marxist-leninistă ca partidul nostru, față de conducerea sa, în frunte cu secretarul general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, fiul iubit și stimat al poporului, prieten și sfătuitor al tinerei generații, aniversarea semicentenarului organizației noastre, va trebui să reprezinte pentru toți uteciștii un prilej de intensificare a eforturilor dedicate înfiorării materiale și spirituale a patriei, făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

(Din Hotărârea Plenarei C.C. al U.T.C. din 2-3 decembrie 1971 cu privire la aniversarea semicentenarului creării Uniunii Tineretului Comunist).

SEMICENTENAR

În istoria frământată a acestui neam, tinerilor din patria noastră nu li s-au creat încă niciodată condiții de afirmare atât de largi și prielnice ca acum.

Tineretea este vârsta îmbinării idealurilor majore cu realizarea, a contopirii dintre personalitatea proprie cu ceea ce societatea așteaptă de la ea și totodată îi oferă. În lupta plină de abnegație pentru făurirea societății comuniste tinerul se simte — și este — integrat în marele angrenaj social și are conștiința utilității sale, punându-și manifesta nemijlocit toată energia și inteligența creatoare în direcția perfecționării societății umane. Modul deschis de a gândi al tinerului a devenit o veritabilă tribună a celor mai avântate, progresiste și entuziasme idei, ele fiind un simbol al purității cinstei și omeniei poporului român.

În eferescența procesului născător care a cuprins toate compartimentele vieții sociale, se plămădește omul nou, cu un înalt nivel moral, politic și umanist. Gândirea înaintată, con-

știința ridicată sînt trăsăturile definitorii ale studentului sirguincios de azi și al specialistului competent de mâine, receptiv la tot ce e nou și util semenilor săi. Prin devotamentul și spiritul de răspundere față de tot ceea ce realizează, el se integrează perfect în climatul general de dezvoltare a societății.

De aceea, astăzi cînd sărbătorim jubileul împlinirii unei jumătăți de veac de la crearea organizației marxist-leniniste, unice, a tineretului din România, Uniunea Tineretului Comunist, survenind în timp la mai puțin de un an după istorica și glorioasă aniversare a Semicentenarului Partidului Comunist și, mobilizatoare coincidentă, la nici doi ani după sărbătorirea semicentenarului Institutului politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, parcurgînd cu gândul și fapta această perioadă de continuă împlinire, considerăm necesară o retrospectivă asupra realizărilor noastre de ieri și de azi, stabilind, totodată și o platformă de pornire și angajare în realizarea idealurilor, pe care

acest veac, atât de bogat în fapte și semnificații, ni le pune în față.

Noi, uteciștii de astăzi acumem prinosul și dragostea fierbinte față de partid și țară, față de înaintașii noștri care s-au jertfit, pentru cauza măreață și nepieritoare a comunismului, prin întreaga noastră activitate, integrîndu-ne prin capacitate și elan tineresc în opera

de desăvîșire a idealurilor comuniste.

Evenimentul de însemnătate deosebită în viața organizației noastre, e împinșat de studențimea uteciștă din facultățile Institutului Politehnic Timișoara, ca preluștind în uzine, pe ogoare, în școli cu strădanii sportive în muncă, în studiu și activitatea obștească

ÎNȚI DE TOATE CONȘTIINȚA

Pentru integrarea studențimii noastre în efortul constructiv al întregului popor, sîntem conștienți că e necesară ca o condiție „Sine qua non” o pregătire temeinică în domeniul specialității și în același timp o înaltă conștiință politică și civică.

În calitate de viitori specialiști și conducători ai unor întregi procese productive, studenții sînt formați și perfecționați pe băncile facultății, dar ei trebuie să posede, în același timp și o înaintată concepție despre lume și societate, o înaltă conștiință politică. Acest deziderat este în strînsă legătură cu educarea politico-ideologică a studenților în spiritul concepției marxist-leniniste, a ideilor comunismului, al neșarmuriturii devotament, față de partid și patrie. În acest context asociația studențească devine tot mai mult un cadru de realizare a educării politico-ideologice a tineretului universitar. Această menire în formarea unui fundamentat profil politico-ideologic se relevă faptul că U.A.S.R., organizația unică, reprezentativă și politică a tineretului universitar, este parte integrantă

a U.T.C. Activitatea politică presupune actul, nemijlocit transformator, al concepțiilor și idealurilor politice în atitudine politică angajată, în activitate concretă în cadrul organizației și în procesul de învățămînt.

Latura informativă a dezbaterilor politice în cadrul organizat constă în importanța largirii orizontului cunoașterii politice, în confruntarea deschisă a opiniilor, cunoscut fiind faptul că însușirea politicii partidului și a viziunii sale asupra progresului social, se împlinesc și se verifică în activitatea concretă din cadrul organizației în atitudinea fiecăruia privind îndeplinirea obligațiilor universitare

Factorul care determină nivelul politic al desfășurării unei dezbateri este nivelul pregătirii politico-ideologice a tuturor participanților și în special al celui care o conduce. Pentru a se reuși obținerea unui maxim de nivel în discuții și realizări în institutul nostru, ca pretutindeni, s-a inițiat formarea cercurilor politico-ideologice la nivel de facultate pentru cadrele de asociație. Activitatea de educare politico-ideologică cu întreaga sa gamă de manifestări: informări, dezbateri, politice, cercuri teoretice, reviste studențești, seminare și colocvii au ca urmare formarea la studenții noștri a unei gândiri politice vii, creatoare a unui discernămint critic în receptarea valorilor spirituale, asigurînd, prin ridicarea nivelului conștiinței individuale, liantul integrator între capacitatea personală a fiecăruia și comandamentele majore ale societății noastre socialiste.

Angajarea politică conștientă a studentului presupune consolidarea formației materialiste și a gândirii dialectice, fapt reflectat în întreaga activitate a comisiei politico-ideologice din Institut și facultăți. Eficiența activității lor emană și din participarea la colocvii studențești. „Responsabilitatea social-politică a studentului României socialiste,” desfășurat în cadrul centrului universitar Timișoara, cu cinci lucrări de factură originală care vizează problemele tineretului de astăzi.

În realizarea eficienței tuturor acțiunilor inițiate de Asociația studențească, în dezbaterile ho-

tăririlor ce se iau, un rol determinant îl joacă mijloacele de informare și agitație vizuală și auditivă. În fiecare facultate există gazete agatorice și satirice. Eficiența lor se reflectă în promptitudinea (n.r. nu întotdeauna) cu care iau atitudine împotriva manifestărilor unor studenți, străine normelor noastre etice cu privire la viața și la relațiile dintre oameni, atitudini de individualism, lipsă de colegialitate, acte de indisciplină, mentalitate înapoiată față de muncă, față de cerința respectării obligațiilor universitare. În aceste gazete, dar mai ales în cadrul adunărilor generale, se manifestă pregnant rolul asociației studențești ca un factor politico-educativ, care contribuie la crearea unei atitudini de combativitate și intransigență față de cei ce se abat de la normele de conduită ale societății.

Revista „Micron” — Ca organ de presă al C.U.A.S. din institutul a devenit o importantă pirghie în educarea politico-ideologică a studenților, în spiritul ideilor și concepțiilor promovate de partidul nostru, al unui larg umanism socialist.

În informarea și formarea promptă a studenților un rol hotărîtor revine emisiunilor radiofonice ale studioului „Student '72” a Complexului studențesc, a căror organizatori încearcă să fie cit mai des și mai direct antrenaji în viața organizației, pe care, apoi, s-o reflecte fidel.

Lipsa de opinie, inerția, trebuie să înlăturate prin provocarea unor discuții principale asupra materialelor studiate. Deși nu e caracteristic, totuși trebuie relevat că încă nu toate birourile de an au înțeles că pregătirea unei dezbateri nu constă numai din pregătirea unui referat ci, și din informarea și îndrumarea bibliografică a tuturor studenților. Numai atunci cînd toți participanții sînt în perfectă cunoștință de cauză și materialul nu se mărginește la prezentarea unor fraze stereotipe ci vine cu o contribuție originală vom avea o dezbaterie în adevăratul sens al cuvîntului.

La unii absolvenți se observă unele tendințe de a fugi de greutățile inerente oricărui început, de a duce o viață ușoară, de a nu răspunde prin fapte de muncă responsabilități majore pe care societatea le pretinde azi. În această direcție trebuie să se activeze mai intens căci acel specialist neintegrat e format alături de noi și avem responsabilitatea morală pentru toate faptele lui.

În condițiile specifice ale istoriei contemporane a României, vastul program de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate, stabilit pe temeuri rigurose științifice de către Congresul al X-lea al P.C.R. implică mai mult ca oricînd con-

(Continuare în pag. a VI-a)

Plenară a C.U.A.S. din L.P.T.

...PREZENTUL... PREZENTUL...

(Urmare din pag. 5)

turarea tinărului intelectual, nu doar ca un om al intelectului pur. Studentul e chemat să îmbine nemijlocit cunoașterea teoretică cu finalizările practice, să participe efectiv la procesul

PRIN MUNCĂ ȘI PENTRU MUNCĂ...

Activitate de o deosebită importanță ca mijloc de sporire a bazei materiale, dar și factor educativ prin participarea la activitatea practică — productivă — munca patriotică efectuată de studenții Institutului nostru se înscrie în contextul general al activității tinerilor din întreaga țară.

Indrumați de organizația de partid în ideea formării tinerilor prin muncă și pentru muncă studenții Institutului nostru au putut fi înfiliți de-a lungul anilor pe șantiere, pe ogoare, prin parcuri, contribuind prin munca lor la sporirea bazei materiale a Institutului, la grăbirea recoltatului cerealelor, la amenajarea spațiilor verzi, la înfrumusețarea locului de muncă și de trai. Ar fi greu de apreciat în ani cântărea și volumul muncii patriotice efectuate de studenți. Ne vom limita la arăta că de la 1 octombrie 1971 și până la 2 februarie 1972, s-au efectuat peste 150.000 ore de muncă patriotică, ceea ce reprezintă o valoare de pînă la 500.000 lei. Lucrările au fost efectuate la culesul porumbului la I.A.S.-urile și C.A.P.-urile din apropierea municipiului Timișoara, la construirea fundației clădirii, care va fi „Atelierul Școală”, la modernizarea unor acțiuni de amenajare a laboratoarelor facultăților. Studenții din Institutul politehnic, în special cele de la facultatea de chimie industrială, au efectuat orele de muncă patriotică la centrul de multiplicare unde prin activitățile lor au contribuit la apariția cu mult înaintea termen a multor cărți tipografiate. În activitatea de muncă patriotică s-au evidențiat în mod deosebit studenții facultății de mecanică agricolă în special anii I și III. Studenții acestei facultăți pe lângă participarea aproape sută la sută au primit aprecieri pozitive unanime peste tot unde au lucrat.

De asemenea, studenții anului III C.F.D.P., IV, C.H + I.F. de la

de creare a valorilor materiale și spirituale. Este firesc așa dar, prezența directă a generației tinere, a studenției, în fluxul constructiv al întregii națiuni pentru realizarea idealurilor mărețe ale socialismului.

facultatea de construcții, anul II T.S.A. și anul III de la chimie industrială, anul I și anul V, de la facultatea de mecanică, studenții anului I E.A. și II E.A., de la Electrotehnică s-au făcut remarcăți prin activitatea lor susținută pe șantiere.

Și totuși cea mai de seamă realizare este că azi studenții I.P.T. sînt convinși că nu pot rămîne în afara acestei activități, că această activitate este o îndatorire cetățenească a fiecărui tinăr al patriei noastre.

Pentru semestrul II al acestui an un versitar ne-am propus ca obiective, următoarele:

— Continuarea lucrărilor la Atelierul-școală de la facultatea de mecanică.

— Amenajarea unui teren de sport în Complex.

— Amenajarea unor terenuri de fotbal, volei-handbal la stadionul „Politehnică”

— Amenajarea unui teren de sport pe lângă stadionul I Mai.

— Studenții vor continua lucrările la centrul de multiplicare.

— Atelierului-școală de la facultatea de mecanică îi va urma un altul în curînd cu profil chimic ce se va construi pe lângă Uzina „Azur”; șgar că și la construirea lui își vor da concursul toți studenții Institutului nostru.

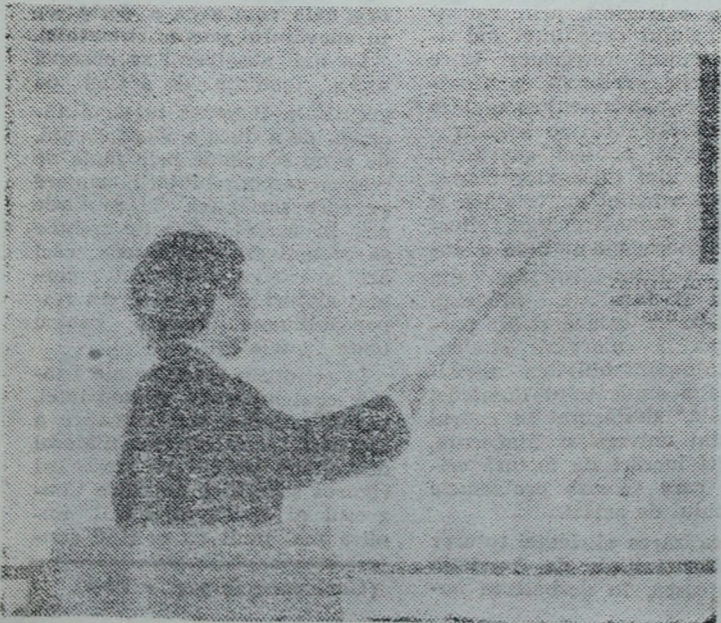
În vara anului trecut un mare număr de studenți activiști aflăți la tabăra de instrucaj, „Izvorul Mureș” de pe lângă U.A.S.R., între care și din Institutul politehnic din Timișoara, au fost printre inițiatorii Brigăzii Naționale Studențești nr. 1^a, care prin contribuția adusă de munca lor pe șantierele Institutului politehnic din București, a devenit catalizatorul acțiunilor de muncă patriotică a studenților din întreaga țară.

Vara care va veni oferă studenției noastre un vast program de realizare și manifestare pe șantierele de muncă patriotică din întreaga țară.

NOI ÎNVĂȚĂM...

Principala preocupare a organizației A.S. o constituie dezvoltarea răspunderii studenților față de însușirea temeinică a

profesiunii stimularea pasiunii pentru știință, întărirea disciplinei universitare, sprijinirea procesului instructiv-educativ.

Specialistul trebuie să dobîndească în facultate o pregătire fundamentală inginerescă care, afectată de un înalt coeficient valoric, să-i faciliteze integrarea cit mai grabnică și mai utilă în vastul angrenaj productiv. Realizarea acestui deziderat în institutele de învățămînt superior se bazează pe o muncă susținută, cu caracter permanent, de pregătire a studenților. Ideea de realizare profesională complexă a studentului prin formarea unei conștiințe profesionale constituie un obiectiv de bază al organizației A.S. din Institutul politehnic.

Pentru ridicarea pregătirii profesionale a studenților s-a acționat pentru creerea unei atmosfere cit mai sănătoase de muncă în rândurile studenților, crearea unor condiții de studiu adecvate.

Au fost dezbătute principalele probleme ale procesului de învățămînt, dezbătute ce se va continua și în viitor și la care se vor adăuga discuții cit mai profunde cu studenții — direct sau prin intermediul reprezentanților în consiliul profesoral și senatelor a căror număr a crescut — privind rezolvarea principalelor probleme ridicate de procesul instructiv-educativ și al asigurării celor mai bune condiții de desfășurare a acestuia.

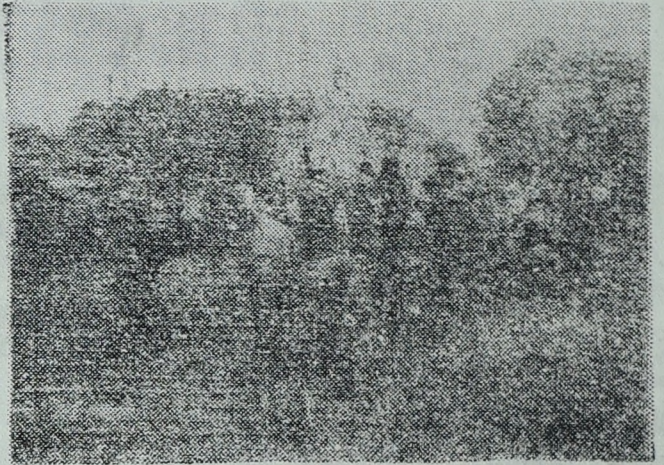
În acest sens Comisia profesională a C.U.A.S. a întocmit o listă cu necesarul de cursuri și îndrumătoare de laborator pentru a fi multiplicată la Centrul de multiplicare. Comisia va urmări în continuare realizarea acestui plan și pentru îmbunătățirea deservirii la Biblioteca I.P.T. în special la secția „T.L.”, va întocmi un studiu și o propunere de măsuri concrete.

Pentru a crea posibilitatea studenților de a folosi cit mai mult din timpul liber pentru studiu individual, la cămăre s-au organizat bibliotecă tehnică care pot pune la dispoziția studenților un minimum de cărți necesare: colecții de STAS-uri și cărți de bază pentru specificul facultăților ai căror studenți sînt găzduiți în căminul respectiv, reușindu-se astfel o economisire importantă și valoroasă a bugetului de timp liber a studentului.

În căutarea metodelor de îmbunătățire a predării unor discipline în Institut s-au organizat discuții asupra respectivei discipline, în urma cărora s-au elaborat unele propuneri care au fost ulterior înaintate cadrelor. Concret, în acest an universitar s-a discutat despre îmbunătățirea predării științelor sociale și este în perspectivă organizarea unor discuții asupra îmbunătățirii predării și însușirii limbilor străine, factor însemnat pentru formarea unui specialist perfect informat.

Pentru îmbunătățirea activității practice, dat fiind cunoștința importanța contactului nemijlocit cu activitatea productivă, cu problemele ridicate de ea, atît în definirea studentului ca specialist, cit și în formarea sa ca viitor conducător al activității economice, comis a profesională a organizat o dezbateră cu secretarii de an asupra modului în care s-a desfășurat practica, în urma căreia s-a întocmit un referat cu propuneri concrete ale studenților, care, a fost înaintat conducerii Institutului. Se va organiza în acest semestru o altă discuție pe această temă, din care se vor selecta propuneri privind practica de vară pentru a face ca această activitate să-și atingă scopul: pregătirea inginerescă a studentului.

Pentru anii mici, care încă nu au început o activitate științifică propriu zisă, în vederea ridicării necontenite a nivelului pregătirii de specialitate și de verificare a cunoștințelor acumulate, s-a inițiat și organizat de către C.U.A.S. din I.P. „Tra-

Studenți la muncă patriotică

ian Vuia” concursul profesional „Traian Lalescu”, care în anul acesta se află la a treia ediție. Concursul a început inițial cu două secții: Matematici și Mecanică. La cea de-a 2-a ediție a avut 6, iar anul acesta, se va organiza și pentru alte discipline teoretice fundamentale.

Cadrul organizat creat de asociații și organele de învățămînt pentru perfecționarea pregătirii profesionale îl constituie sesiunile științifice studențești, ședințele de comunicări, conferințele cercurilor științifice studențești.

În cadrul cercurilor științifice studențești s-au studiat diferite teme vizînd cu preșonanță integrarea într-un sistem de colaborare directă cu producția fapt, care, exprimă caracteristica dominantă a angajării noastre în viața social-economică.

Avînd în vedere numărul mare de lucrări prezentate la Sesiunea de Comunicări științifice se poate trage concluzia îmbucurătoare că activitatea de cercetare tînde să devină o preocupare cu caracter de masă în rândul studenților. Faptul că în general multe lucrări sînt încadrate în temele de cercetare ale cadrelor a permis și o mai bună îndrumare a studenților de către cadrele didactice și introducerea studenților în activitatea colectivă de la catedre.

Numeroase lucrări prezentate au o mare aplicabilitate în practică, iar altele abordează probleme teoretice noi, care vor putea fi cercetate și tratate pe planuri superioare. În fiecare an apar noi cercuri, deschizîndu-se posibilitatea ca studenții să-și desfășoare elanul și inteligența creatoare în domenii preferate, pasiunea fiind catalizatorul esențial al perseverenței și reușitei. Această diversificare largă privește și cercurile în care studenții se ocupă de proiectarea și realizarea unor aparate și instalații pentru autoutilarea laboratoarelor proprii.

Lucrările elaborate sînt prezentate în cadrul „Sesiunii de comunicări științifice organizate anual la începutul lunii mai. Lucrările premiate de la fiecare secție sînt prezentate în cadrul „Seminariului Național” Institutului nostru i-a revenit organizarea „Seminariului de mecanică”, în acest an universitar.

Pentru canalizarea preocupărilor celor mai buni studenți, spre activitatea practică prin rezolvarea temelor de producție s-a înființat ca o unitate a C.U.A.S. „Centrul studențesc de studii, cercetări și proiectări” a cărui obiect este organizarea studiilor și proiectării pe baze contractuale, temele fiind profilate pe colaborarea cu producția, cu organizațiile de stat și obștești. Activitatea acestora se va desfășura în cadrul atelierelor de proiectare. Tot în acest sens în institut s-a format un cerc de invenții și inovații în care studenții lucrează alături de tinerii din producție la realizarea diferitelor invenții cu aplicație imediată în producție.

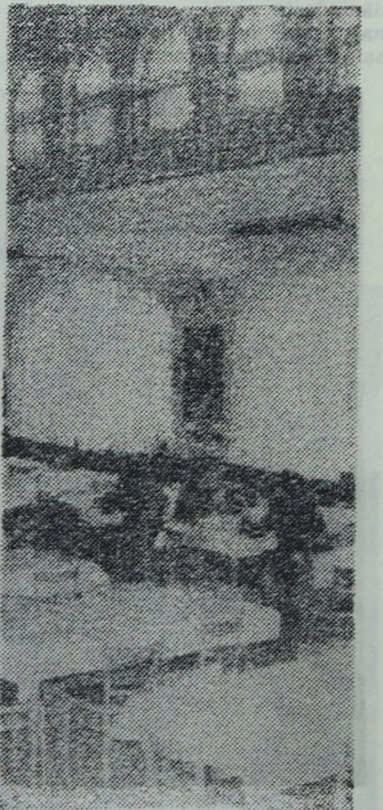
În domeniul în care asociațiile au început de curînd să se manifeste mai activ, ca urmare a răspunderii care le revine în integrarea absolvenților în producție, C.U.A.S. a organizat la sfîrșitul lunii decembrie 1971, în colaborare cu conducerea Institutului — prima sesiune științifică a tinerilor ingineri și cercetători studenți din Timișoara. — manifestare care a avut un ecou remarcabil. Lucrările prezentate au fost supuse unor discuții care au dus la un util schimb de păreri.

În scopul creării de posibilități pentru studenți care vădese o deosebită aptitudine spre cercetare și pentru a-și aprofunda cunoștințele, C.U.A.S. organizează „Cursuri de vară”, la unele discipline teoretice care vor consta din prelegeri ale cadrelor didactice din institut privind fundamentele teoretice precum și stadiul actual pe plan mondial, și cu deosebire preocupările din țara noastră în acest domeniu. Prelegerile vor fi urmate de discuții și încercări experimentale realizate de studenți în cadrul cercurilor științifice sau de cadrele didactice în colaborare cu întreprinderi și timișorene. Se vor organiza câteva conferințe susținute de personalități deosebit de documentate în cadrul domeniilor respective.

Cursurile se vor ține pe durata a 10 zile cu participarea studenților din centrele universitare din țară, care au rezultate profesionale și științifice remarcabile. Secțiile acestor cursuri vor fi: „Chimie modernă” și „Magnehidrodinamă și motoare liniare”

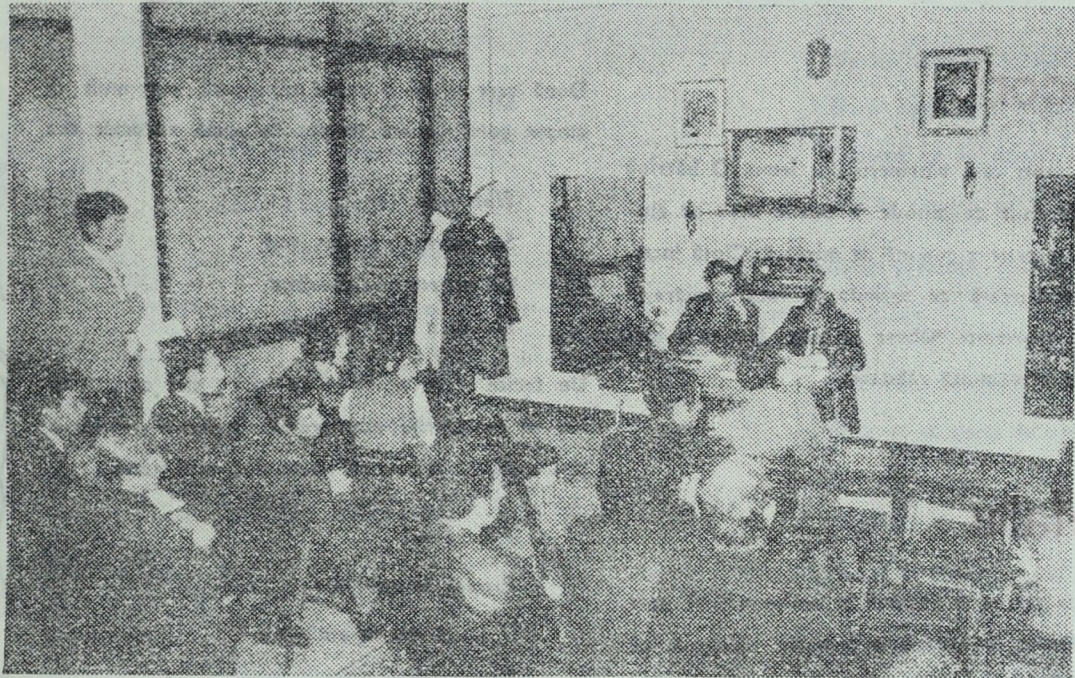
În direcția colaborării cu corpul profesoral, cu factorii de învățămînt, asociațiile contribuie la formarea profesională complexă a studentului

(Continuare în pag. a 7-a)

Cantina M. V.

...PREZENTUL... PREZENTUL...

Sedință a comitetelor de cămine.

PENRU NOI...

(Urmare din pag. 6)

Dacă în trecut pulsul tinereții din țara noastră se făcea greu simțit în activitatea social-politică, astăzi aceasta nu poate fi concepută fără participarea tineretului U.T.C. condusă cu înțelepciune de P.C.R. reprezintă un vast domeniu de afirmare pentru tinerii muncitori, elevi și studenți. Concepută ca un tot unitar, cu un statut care-i definește activitatea, U.A.S.R. a evoluat și ea în spiritul adâncirii democrației socialiste și deci în consecință putem vorbi de același fenomen și atunci când ne referim la activitățile concrete din cadrul asociațiilor studențești.

Activitatea social-gospodărească are ca principale repere viața și activitatea din căminele și cantinele institutului nostru, acordarea biletelor de odihnă și asistență socială.

Din numărul studenților înscriși la ora actuală la cursurile de zi din institutul nostru, aproape 80 la sută locuiesc în cămine și aproximativ 85 la sută servesc masa la cele trei cantine ale institutului.

Trebuie amintit faptul că în schimbul unei activități profesionale susținute, studentul bursier își asigură gratuitatea hranei și cazării lunare. Această gratuitate nu se datorește la origine asociațiilor studențești ci statului și guvernului țării noastre, însă merită să arătăm că îmbunătățirea sistemului burseelor din ultimii ani are la bază propuneri pornite din sinul asociațiilor studențești.

În ansamblul activității social-gospodărești din Institutul nostru sînt cuprinși în jur de 120 studenți și studente.

Din aceștia majoritatea activează în cadrul comitetelor de cămin și cantină, Comitetele de cămin joacă un rol deosebit în viața organizațiilor studențești. Activitatea din cămine se desfășoară sub conducerea comitetelor în colaborare cu serviciul social pentru probleme studențești. Ceea ce este important

pentru ceea ce ne-am propus să arătăm este faptul că în desfășurarea activităților din căminele noastre comitetelor le revine rolul primordial. Atribuțiile și responsabilitățile comitetelor de cămin au crescut în ultimii ani și se vor extinde și perfecționa și în continuare.

Comitetele de cantină au urmat și ele un drum ascendent în ceea ce privește aportul lor la bunul mers al cantinelor studențești. Astăzi activitatea acestor cantine este puternic influențată de prezența membrilor comitetelor de cantină.

Hotărârile și deciziile cu privire la căminele și cantinele studențești poartă astăzi, în sinul lor totdeauna și părerea factorului social studențesc. Există astăzi un permanent dialog și o permanentă confruntare de opinii între cei ce reprezintă pe studenții noștri pe plan social și conducerea serviciului social, ambele avînd ca scop îmbunătățirea activității din cămine și cantine.

O scurtă privire asupra modului de acordare al biletelor de odihnă și asistenței sociale poate convinge pe oricine că actualmente există o preocupare intensă pentru recompensarea celor merituosi, respectiv pentru sănătatea și starea materială, a studenților.

Asistența socială a studenților în etapa actuală este mult îmbunătățită față de anii trecuți.

Astăzi se acordă bilete de tratament tuturor celor suferinzi pe baza constatării certificatelor medicale studențești. Aceste bilete se acordă fără excepție și condiții prealabile, verdictul medicului avînd ponderea principală în raport cu părerea asociației studențești.

Asistența socială, deși nu lipsită la ora actuală de neajunsuri, se situează credem la un nivel destul de ridicat. Eforturile ce s-au făcut și se vor face pentru permanenta îmbunătățire a activității social-gospodărești reflectă în bună măsură grija și preocuparea pentru asigurarea unor condiții de studiu cât mai bune cit și pentru sănă-

tatea studenților noștri. Rămîne ca aceasta să se dovedească la înălțimea acestor eforturi.

IN CORPORE SANO

Pornind de la premiza că formarea tînarului intelectual este în principal rezultatul acțiunii convergente a factorilor de învățămînt și a asociațiilor studențești, în cadrul procesului instructiv-educativ, considerăm să lămurim cîteva probleme referitoare la rolul actual și de perspectivă al organizației noastre în educarea tineretului studios în spiritul politicii, partidului, al dăruirii tuturor forțelor pentru îndeplinirea idealurilor Națiunii noastre socialiste.

Societatea noastră socialistă include, ca parte integrantă, în conceptul educației populației, a generației tinere — multilateral și armonios dezvoltate — educația fizică și sportivă, căora le rezervă un rol extrem de important, mai ales în etapa actuală cînd programul de educație comunistă a tineretului pune în fața tuturor organizațiilor, inclusiv a noastră — studențească, înalte obligații, responsabilități sporite. Calificator în acest sens este acest articol din „Legea cu privire la dezvoltarea

activității de educație fizică și sport”:

„Educația fizică și sportul în Republica Socialistă România constituie activități de interes național”.

Merită apreciate eforturile ce se depun pentru dezvoltarea activității de educație fizică și sport în rîndul studenților în institutul nostru atît din partea conducerii Institutului prin Catedra de educație fizică cît și din partea Consiliului Uniunii Asociației Studențești pe institut.

Rezultatele acestei activități nu sînt însă pe măsura posibilităților și cerințelor contemporane. Numărul celor ce practică sistematic exercițiile fizice ramurile sportive și turismul este mic.

Mulți studenți justifică această situație prin motive așa zise „obiective” lipsa de timp și neajunsurile din baza materială. În realitate, însă cauzele pentru care un număr mare de studenți nu practică exercițiile fizice sînt, în majoritatea cazurilor, de ordin subiectiv, nelegate nici de baza materială, nici de timp, nici de faptul că nu ar fi accesibile. Ele țin de atitudinea personală a omului, de educația lui, de modul cum fiecare înțelege importanța exercițiului fizic și acționează ca atare.

Educația fizică și sportivă dispune de numeroase forme și mijloace ce se pot adopta necesităților fiecărui student indiferent de gradul de pregătire fizică, ce nu pretind amenajări și instalații speciale. Fiecare student, cu un efort mic de voință în interesul propriei sătății, poate executa zilnic exerciții de gimnastică dimineața, sau în cursul zilei — cine nu poate merge pe jos 3-4 km, sau să a-lerge într-un parc, sau să se plimbe cu bicicleta, să meargă la sfîrșit de săptămîna într-o zonă de agrement pentru a petrece timpul liber în aer curat și a face mișcare și sport fizic reconfortant?

În procesul instruirii, îndreptat — în general spre îmbogățirea cunoștințelor, spre perfecționarea profesională, — sportul satisface nevoi esențiale pentru sănătatea organismului, dezvoltă și cultivă virtuți cu caracter deosebit de importante în muncă și viață.

Educația fizică și sportul furnizează soluții interesante în folosirea timpului liber, permițînd destinderea, distracția, desăvîrșirea personalității.

Organizarea, în acest scop, a unor forme cît mai interesante și atractive din care fiecare student să-și poată alege la bunul plac forma preferată a rămas un deziderat.

Sfera de preocupări se îngustează doar la formele competi-

ționale care, totuși nu pot cuprinde pe toți studenții într-o activitate continuă. Se limitează activitatea la formele competiționale organizate de consiliul pe institut. Activitatea Comisiilor sportive din facultăți nu se face remarcată în rîndul masei de studenți ai facultății.

Rolul comisiilor sportive al Consiliilor A.S. pe facultate trebuie să crească deoarece încă și în prezent programarea activității sportive de masă se concepe și se realizează numai sub conducerea cadrelor didactice de la catedra de educație fizică.

Disponem, în cadrul diferitelor catedre ale institutului, de multe cadre didactice iubitoare ale sportului, în cadrul anilor de studii, de mulți studenți animatori sportivi, de unde se poate spune că a le cere sprijinul, a-i antrena în activitățile sportive, reprezintă un potențial esențial în amplificarea activității sportive a masei de studenți.

Comisiile sportive și de turism ale Consiliului A.S. pe institut își propun în acest semestru să realizeze în practică obiectivul de a cuprinde în activitatea de educație fizică, sport și turism masele largi de studenți, această însă cu sprijinul larg al comisiilor sportive din facultăți.

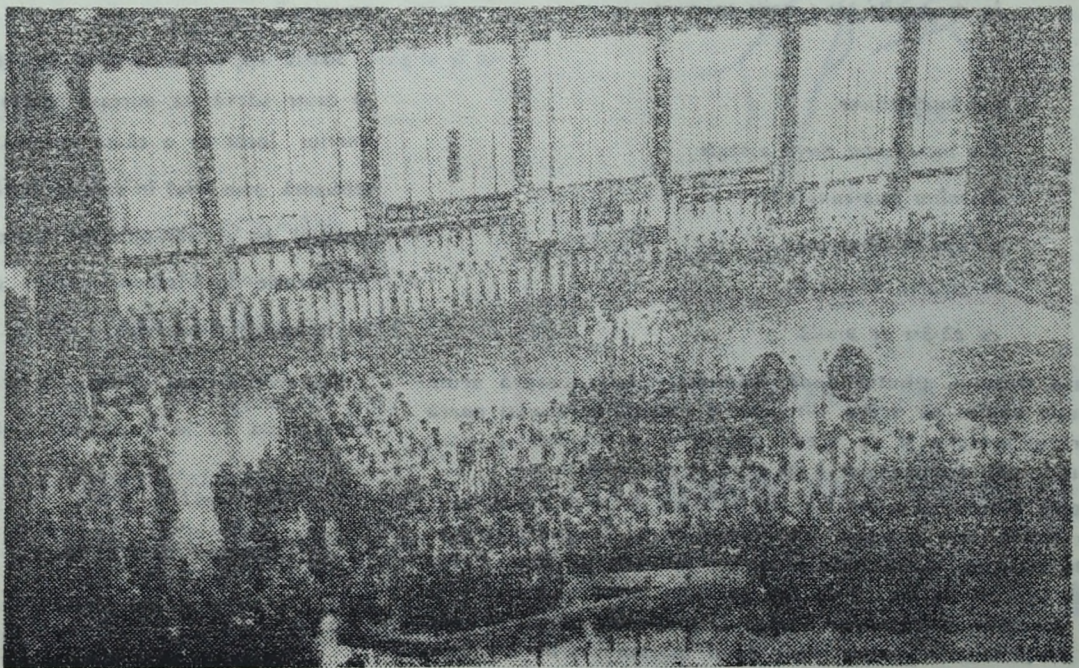
FĂGĂDUIM

A fi inginer în România Socialistă înseamnă să te pregătești la nivelul exigențelor actuale ale științei și culturii, să asimilezi organic adevărurile filozofiei marxist-leniniste, politica partidului nostru, să te identifice cu năzuințele și aspirațiile nobile ale poporului, să-ți faci datoria cu devotament, să lupți cu toate forțele pentru îndeplinirea generoaselor obiective stabilite de partid, să-ți clădești întreaga activitate pe idealul comunismului.

Studenții Institutului Politehnic „Traian Vuia” și-au înțeles această menire de a fi mereu în primele rînduri, realizările lor fiind recunoscute și apreciate. C.U.A.S. al I.P. „Traian Vuia” i-a fost înmînat în toamna anului trecut „Drapelul de onoare al C.C. al U.T.C.”, iar anul acesta Centrului Universitar Timișoara i-a fost înmînat „Drapelul Semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist”.

Indemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința a VIII-a a U.A.S.R. va rămîne viu în inimile noastre. „Să dăruieți patriei tot ce aveți mai bun, toată puterea minții și brațelor voastre, ei să-și închinați elanul și năzuințele voastre tineresci”.

Acestui indemn îi închinăm toată activitatea noastră răspunzînd cu toții „prezent” în totdeauna acolo unde patria și partidul ne-o cere.

ONUNȚĂ CAL

Decor I.

Curtea unei case bătrânești de lemn. O bătrână stă pe un scaun cu minile în poală, dusă pe gânduri și împletește o cunună de mireasă. Cîntă încet. Adecărate mireasă cu ogînda în față urmărește ceea ce-i meștereste băbutea pe cap. Treaba e mi-găloasă și cere multă răbdare.

Detaliu

Acea de-părțire a părului în suște subțiri, care apoi împletite formează o țesătură zingayă, pe margini fiind terminată cu o salbă de flori țesute în ea. Coroana brodată în mătase cu fire argintii și aurii împodobite cu șiraguri de mărgăle este așezată pe capul miresei în timp ce bătrîna țipură încet în jurul ei bătînd din palme.

Hai țurait!
Crăiasă ea și a noastră
Nu-i în țara oșenească
Nici în țara românească
Di, li, li și la, la, la...

Decor II.

În acest timp, peste sat se zvoneste glasul de ceteră și de țipuritură. Alaiul de ceterași își îndreaptă pasul către cei doi mire. Gloata se îngroașă cu bore-ele care poartă cosurile cu de-ale mîncării iar boreșarii în străzi sau în mîini sticle cu ceva ce nimim, de altfel, apă de țoc.

Accident

La sosirea ceterașului, cei adunați aproape de prin toate părțile se încep la joc în așteptarea stegarului. Nu după mult timp, în ulița mare, stegarul scutură cu sprinteneală steagul în tactul muzicii și zornăitului zurgălăilor amestecat cu țipuriturile nuntașilor. Între timp la casa cu pricina, statul bătrînilor pune la punct dinamica întregii ceremonii.

Soarta s-a decis. Stegarul cu oastea sa, trebuie să caute adevărata mireasă pentru a o încredința mirelui. Jocul de a căuta mireasa, pare a fi interesantă prin felul în care se desfășoară. Aproape întregul joc, se tran-pune pe dialogul plin de haz, dintre cele două tabere: oastea craiului și sfera de influență a miresei.

Descoperită fiind mireasa încearcă să și descepte îndrăzneala. La joc începe chiar să țipure:

Hai țurait!
Cît a fost vara de mare
N-am avut altă cărare
Numai pe ulița mare
Da, la, la și di, li, li...

După care urmă o veche țipuritură, mai mult să umple golul ce s-a format în urma vorbelor ei:

Hai țurait!
Sai mireasă vină-n vod
Că mirele-ti dă stoboa
Da, la și țară di li

Un fecior care nu-și găise încă nici o fată în sat să nu se lase mai prejos, încearcă printr-o țipuritură să sficuiească țetele din satul vecin:

Hai țurait!
Prisaca în mare sat
Drăguță nu mi-am aflat
Cetezele-și mîitetele
Multă dragoste-și în ete!
Di li li și ta, ta ta!

Această formă de discuție e apoi acoperită de o țipuritură careia i-a dat drumul un fecior.

Hai țurait!
Chezăste cînd li porți
Robiță-te nu țuscă
Că te-a zuzi mîndra
Și-o durea-o umma
Di, li, li și da la la!

După o vreme de joc, stegarul își continuă rolul; lovind în masă cu steagul și îndreptînd către lunci orașia cuvenită:

Să tacă masa să tacă și casa!
Bine stăți și chibzuți
Și pe mine m-auziți
Că avem de grăit un gras
Îocmai de la preamăritul crast!
Că mireasa zice așa
Că de aici nu poate ma
Pină nu-si ia un bulciug!

Urmează un moment de răsuflare, echilibrat cu o intrare a ceterașilor, după care stegarul își continuă grăirea:

Să asculte toată casa
Să asculte toată casa
Ce vă-puns ne dă crăiasa!
Ea spune că s-a sculat
Obășorii si-a spălat
Și-a țost tare bucuroasă
Văzîndu-se că-i frumoasă
Și un nume de crăiasă
Dar cînd trecu steagul peste prag
A început si-a lăcrîmat
Semn că toate s-au gătat!
C-a sosit că-ătoria
Care rupe prietenia
De la țete și feciori
De la dans la cîrbători!

După o cîntare de „ia-ți mireasă ziua bună”, stegarul își continuă bulciugul încheind cu o țipuritură:

Hai feciori și țete,
Boreșari, boreș!
Cîți sînteți cu noi

Obiceiurile și datinile constituie un compartiment deosebit de bine reprezentat în cadrul patrimoniului folcloric al unui popor. Toate tradițiile tind parcă să secrete și să transporte peste veacuri o lume arhaică în ipostazele sale caracteristice.

Întru-tind prisavile vremurilor aspre, oșenii și-au păstrat nealterate datinile și obiceiurile, purturi arta populară autentică, unică în felul ei, integrată armonios în ansamblu culturii populare românești.

Multe din datinile și obiceiurile practice sînt nemiglocit legate de momentele esențiale din viața omului altele se încă-drează în anotimpurile de peste an, însoțind anumite munci.

Să nu ne gîndim
că singurătatea țîntului
a trezii simțirea omului
în drumurile către noile vremuri.

Cu înțelepciune
S-a încredințat vieții așezate
de mîini împreunate
ca apa și pămîntul
în țîpătul diminetii
cu păsări de pradă.

Țara Oașului, țîntul uode pămîntului îmbrășează acum înășîmle băului cu aceea voluptate a spațiului însetat parcă de sărutul soarelui și de aceea mîngăiere a vîntului și ploii se întinde hăt departe, parcă la capătul pămîntului.

Apele Maramureșului, mai mult Mare decît Mureșul, curg ca un cîntec, iute și curat. Ca gîndul, ce se strecoară printre stîncile ascuțite, incolăcîndu-și trupul mlădios pe firul strîmt al văii. Dincolo de munții de loc, pe valea deschisă a riului, în satele pierdute în clipocitul verzei al spațiului, își ies în cale, acele porți imense, împestritele porți maramureșene ale unui meșter mai mult în grinzi și zăvoare. Sînt cioplite cu toporul și dalta, cu răbdare și mișcă.

LOȘENI ACASĂ

120 :

Nu-i mireasă ca a noastră
În toată țara românească!
Fața-i floare de domiță
Și la spate păuniță!

Discuția între nuntași continuă :

Nu m-am gândit c-oi trăi
Până oi uca colacii.
C-au fost ploți și zile grele
Și dușmăni cîte stele.

121 :

Mirele nostru- e gătit
Gîndești că-și pom înflorit!
Cîna îi bate vîntu n tață
Umple casa de dulceață!
Cînd îi bate vîntu-n dos
.. Umple casa de miras!

după care urmă o strigare de învățătură

Dăm cu colacii de pod
Să vedem cum mi-i-o copii
De-i copți la lemne de tag
Oi trăi mirii cu drag
De-i copți la lemne de stejari
Oi avea si-un pic de-amar.

Dansul colacilor e urmat de dansul socăcițelor
la care intervine și corul nuntașilor. Dialogul în
forma țipurii e purtat între stegarul înconjurat
de feciorii lui și grupul socăcițelor.

La început, stegarul cere colacul miresei :

Hei, socăcițe măi!

Cocia miresei

Să țasă pe fața mesii!

Mireasa s-a lăudat

Că tot în cocte a umblat!

Corul accentuează ideea :

Hei, socăcițe măi!

Nu vă țineți cu noi în eură

Ca și cu iepurele în iugă!

Dați-ne nu ne țineți

Ori ne spuneți că n-aveți!

Corul socăcițelor

De-ți ști cere

V-am da și mire!

Stegarul scuturînd steagul, negăsind altă soluție,
ajunge a sfătui, pe cei de-ai casei

Hei, gazdelor casei

Și neamurile crăsesii

Astupați hornurile și închideți, ușile

Să nu iugă socăcițele!

Corul mulțimii nuntașilor :

Sînteți tineri și li-ți prinde!...

Corul stegarului :

Hei, socăcițe, măi!

Nu ne luați în batojcură
Dacă aveți eura stobodă!
Dați-ne nu ne țineți
Ori ne spuneți că n-aveți!

Socăcițele prezintă colacii, în carele timp ste-
garul continuă :

Hei, socăcițe măi!

Osta de la cocia miresei

Să țasă pe fața mesii!

Hei, socăcițe, măi!

Cu ce-a trăznit dracu' pe mîsa?

Corul nuntașilor, își felicită prezenta corespon-
dență cu corul feciorilor, răspunzînd scurt „cu ra-
chie”, și închiuind în același timp.

Stegarul continuă să ceară socăcițelor bucatele
trebuincioase

Hei, socăcițe măi!

Găina miresei

Să țasă pe fața mesii!

La strigarea aceasta, toate socăcițele răspund în
cor, făcînd mare haz :

Ce gută găină aveți!

Că găina-i la mireasă!

Băgați mîna pe sub masă

Petrecere aprinsă! Glasuri amestecate anapoda,
închinări și grăiri în ritmul ceterașilor care țin
isonul țipuriturilor.

Hai țurai dealul mă lo!

Io-ș ceta ce-am țurat brînza

Și pe mîndră din Lechița

Di, li, li și da, la, la!

Hai țurai!

Fii mă mîndră cu răbdări

Nu poi mere-n tate sări

C-am și alte cărări

Di, li, li și da, la, la!

Sai țurai!

Știe țrunza și iarna,

La vară pe unde-oi văra

Di, li, li și da, la, la!

Dansul se menține cu țipuriturile alungite și as-
cuțite acum :

Hai țurai!

Să-nțunzească codru-n bine

Să mă trag pe o margine

Cu lelioara după mine

Di, li, li și da, la, la!

Hai țurai!

Merge-om mîndră la Banat

Acolo-i vînu pe gard

Și făina pe a roace

Tot om frămînta și-om coace!

Di, li, li și da, la, la!

Nuntași își continuă jocul, în așa-spusele tropo-
tite de se cutremurau așezămintele locului

Nu departe de ceterași, mai la o margine se în-
cînge jocul în roată a bătrînilor.

Hai țurai!

Nu treabă, nu treabă

Nu treabă tare a juca

Și nici a te scutura

Numai tot așa i ia!

Nu treabă, nu treabă!

Nu treabă tare a sări

Numai a te nelcoșii

Di, li, li și da, la, la!

Mireasa țipură și ea ca pentru un sfîrșit.

Hai țurai!

Măi dorule, dorule,

Mîntea mea la ce mă pune

Ce n-am gîndit de cînd lume,

Di, li, li și da, la, la!

Grupurile de nuntași se răresc, cei care nu
mai pot ține pe picioare se retrag spre case. Cei
rămăși, își continuă jocul aproape pînă la ultima
suflare...

Pagină realizată de

GEORGE PALL SANISLAU

Arhitectură II

DIALOG DASCAL - STUDENT

Interlocutor : ing. conf. dr. Negru Viorel, secretar al Comitetului de partid din I.P.T.

1. Alături de P.C.R. îndrumat și condus nemijlocit de către acesta U.T.C.-ul, organizația revoluționară a tineretului din patria noastră și-a adus o contribuție activă atât în perioada de luptă revoluționară a partidului, cât și în cadrul vastei activități a construcției socialiste. Pornind de la această realitate, care considerați că sunt comandamentele supreme care stau în fața tineretului patriei noastre în etapa actuală a dezvoltării societății socialiste multilateral dezvoltate?

— Tineretul țării noastre constituie un important detașament social, angrenat din plin în realitățile vieții economice, politice și sociale ale României Socialiste. Crescut și educat de partid în spiritul tradițiilor revoluționare ale clasei noastre muncitoare, al prețurii realizărilor trecute și prezente ale poporului, tineretul de astăzi scrutează cu optimism viitorul pentru a cărui multilaterală perfectare se pregătește cu seriozitate, pătruns de importanța misiunii sale.

În această perspectivă a viitorului, care vizează ridicarea patriei pe cele mai înalte trepte de civilizație materială și spirituală, așa sintetiza ca laturi esențiale ale preocupărilor necesare ale tineretului în etapa actuală următoarele: în primul rînd perfecționarea sa profesională și în al doilea rînd perfecționarea sa socială, menite să-l formeze ca specialist, creator de bunuri materiale sau spirituale și ca militant pentru îndeplinirea țelului final al partidului comunistilor.

2. Ca parte integrantă a U.T.C., U.A.S.R., organizație unică reprezentativă politică și profesională a tineretului universitar, își aduce o contribuție activă, concretă, la formarea și educarea tinerilor studenți, viitori specialiști ai patriei noastre. În acest sens, în ansamblul de preocupări amintit anterior, în care este angrenat întreg tineretul nostru, care este după părerea dv. rolul care ne revine nouă, studenților, Uniunii noastre, în îndeplinirea mărețului program de

dezvoltare, elaborat de partid, în toate domeniile existenței sociale?

— Rolul Asociațiilor Studențești trebuie evident înțeles în lumina atribuțiilor viitorului specialist, atribuții just apreciate în dinamica dezvoltării societății noastre socialiste. În acest sens Asociațiile Studențești vor îndeplini rolul de organizație politică și profesională a tineretului universitar, în măsura în care prin multiplele forme ale muncii lor, vor contribui la înțelegerea profundă din partea întregii studențime a acestor atribuții. O astfel de înțelegere a rolului Asociațiilor va trebui să determine acțiuni menite să contribuie la educarea și întărirea spiritului de responsabilitate și autoexigență față de propria pregătire, la realizarea dialogului dascăl-student, pus în slujba formării multilaterale a studentului — cetățean cu un larg orizont politico-ideologic, profesional și cultural.

3. Îndrumate și conduse nemijlocit de către partid, asociațiile studențești își au în același timp reprezentanții lor în organele de partid, la toate nivelele, ceea ce îmbogățește în mod remarcabil experiența organizației noastre, prin cunoașterea și aplicarea metodelor de lucru ale partidului, caracterizate printr-o înaltă competență și responsabilitate. Care este opinia dumneavoastră în legătură cu activitatea de îndrumare a asociațiilor studențești desfășurată de organizația de partid din institutul nostru și evident rezultatele și cerințele acesteia?

— Organele și organizațiile de partid din institutul nostru au acordat și acordă o atenție deosebită îndrumării asociațiilor studențești. Această îndrumare a fost orientată în primul rînd în direcția îmbunătățirii stilului și metodelor de lucru ale organelor de conducere ale asociațiilor studențești; ideea care a stat și stă la baza acestei preocupări este aceea de rezolvare a sarcinilor asociațiilor din facultăți și institut de către organele alese ale acestora, de

situare a acestor organe în fruntea masei de studenți ca inițiatori și organizatori ai acțiunilor studențești.

În al doilea rînd, organizațiile de partid au orientat activitatea consiliilor de asociație spre asigurarea unui dialog permanent cu masa de studenți, consultarea acestora cu privire la problemele care îi preocupă, luarea în considerare a propunerilor valoroase ale studenților, privind atât viața de organizație, cât și desfășurarea procesului instructiv-educativ. Rezultatele pe care sînt solicitat să le evidențiez, în legătură cu această problemă, ar putea oferi multe exemplificări; așa evidențiază unul singur, care le sintetizează pe toate: prestigiul mereu crescînd de care se bucură asociațiile studențești și organele lor alese în fața tuturor studenților.

4. S-a evidențiat cu numeroase ocazii necesitatea impulsivității activității desfășurate de asociațiile studențești la nivelul anilor sau grupelor de studenți. Prezența în cadrul anilor de studiu a grupelor de partid, conferă posibilități deosebite, dar parțial exploatare în prezent, în ceea ce privește formarea și educarea studentului. În ce mod vedeți dv. o activare a acestei colaborări, a acestei îndrumări mai precise, pe care grupa de partid trebuie să o execute asupra grupei A.S., asupra organizației de an A.S.

— În legătură cu această problemă ar fi multe lucruri de spus; pe această temă Comitetul de partid pe institut a organizat o discuție cu membrii de partid studenți. Consider esențiale, din punctul de vedere al studenților comunisti, două elemente. În primul rînd membrul de partid student nu este student în grupa profesională și comunist în grupa de partid, ci student-comunist în orice împrejurare. În al doilea rînd grupa de partid din anii de studiu nu are alte țeluri, alte preocupări decît acelea ale organizației de an. Înțelegerea acestui lucru și mai ales situarea pe o asemenea poziție a membrilor de partid studenți, tre-

buie să stea în mai mare măsură în atenția organizațiilor de partid, pentru a asigura intensificarea dorită și necesară a activităților studențești la nivelul anilor și grupelor.

5. Asemenea celorlalte institute de învățămînt superior din țara noastră și institutului nostru depune eforturi susținute pentru transformarea în realitate a importanțelor măsuri privind educația comunistă și modernizarea învățămîntului superior elaborate de către P.C.R. Dacă ar fi să facem un bilanț, pină în prezent al obiectivelor atinse în cadrul acestui ansamblu de directive, cum ar arăta el?

— Institutul nostru se bucură de o bună apreciere atât în țară cît și în străinătate. Este un prilej de mîndrie pentru noi toți și în același timp de intensificare a eforturilor și preocupărilor noastre îndreptate înspre continua perfecționare a pregătirii studenților, aprecierea dată muncii noastre de către tovarășul Secretar general Nicolae Ceaușescu, cu prilejul vizitei în institut la începutul acestui an universitar.

Urmărind traducerea în viață a măsurilor preconizate de conducerea partidului nostru privind modernizarea învățămîntului superior, prin eforturile conjugate ale tuturor factorilor de răspundere, s-au obținut într-o perioadă de timp relativ scurtă, rezultate semnificative în toate domeniile de activitate. S-a asigurat îmbunătățirea pregătirii studenților în cadrul disciplinelor de științe sociale, prin creșterea ponderii acestora în ansamblul planului de învățămînt și introducerea unor discipline noi cum ar fi Psihologia muncii, Estetica industrială, Logica și metodologia științei, Sociologia industrială și altele.

Rezultate bune au fost obținute și pe linia modernizării procesului instructiv, cu deosebire în ceea ce privește acoperirea disciplinelor cu material didactic în redactarea titlurilor de discipline și legarea învățămîntului de practică, de producție; în acest sens așa menționa faptul că datorită preocupărilor din ultima perioadă sînt acoperite cu manuale, cursuri și îndrumătoare peste 70% din discipline, restul urmînd a fi editate pină la sfîrșitul anului 1973, precum și aplicarea începînd cu primul semestru al acestui an universitar a practicii în timpul anului.

În altă ordine de idei trebuie subliniată extinderea legăturilor catedrelor cu unitățile economice sub forma contractelor de colaborare, în primul rînd în domeniul cercetării științifice, numărul acestora fiind în prezent peste 100.

6. Recenta sesiune de examene, a relevat ca și cu alte ocazii atât rezultate pozitive cît și negative. Se pare însă că balanța s-a înclinat mai pronunțat în favoarea celor pozitive — eliminînd excepțiile bineînțelese. Discuții despre sesiunea de examene dorim să aflăm părerea dv. în privința modului de examinare; asupra modului cum are loc în prezent, există unele păreri, și nu puține, care afirmă că el face apel mai mult la capacitățile de memorare ale studentului și mai puțin la cele de analiză și sinteză, de pătrundere în profunzime a fenomenului. Abordînd această problemă în ideea de modernizare a învățămîntului superior, care ar fi deci opinia dv?

— Aprecierea cunoștințelor numai sub forma de examen scris sau oral la sfîrșit de semestru nu poate fi în toate cazurile edificatoare.

Pentru o cît mai justă apreciere a cunoștințelor studenților, a capacității lor de înțelegere profundă a fenomenelor, este necesară verificarea con-

tinuă a pregătirii lor, la seminarii, lucrări practice, proiecte etc. Pentru a se putea face acest lucru e necesară o pregătire ritmică din partea studentului pe tot parcursul semestrului; studentul care învață doar în sesiune, pe lângă faptul că va avea o pregătire îndoielnică, această pregătire poate fi apreciată într-adevăr pe baza capacității sale de muncă și memorare.

Problema importantă sub acest aspect, este aceea a timpului disponibil pentru munca proprie de însușire a cunoștințelor predate; personal consider că actualele planuri de învățămînt sînt prea încărcate.

7. Una din problemele care frămîntă actualmente învățămîntul nostru superior este integrarea rapidă a absolvenților în producție. S-au făcut cîteva pași în această direcție, între care soluția înființării atelierelor școală pare a fi cel mai important. Acceptînd ideea ca posibilitățile în această direcție nu au fost încă epuizate, care sînt propunerile dv. în această direcție?

— Integrarea rapidă a absolvenților în activitatea productivă este în ultimă instanță o problemă de eficiență economică. Procesul de integrare și mai ales durata acestuia, depinde pe deoparte de cunoștințele în specialitate înțelese în sens larg și de aptitudini.

Atelierul școală conceput ca mijloc de inițiere practică într-o meserie din domeniul specialității, în perioada anilor I și II și ca posibilitate de antrenare a studenților într-o activitate de cercetare-protecție legată de necesitățile producției pentru anii III-V va asigura completarea unui important gol în actuala pregătire a studenților și va reprezenta concomitent dezvoltarea aptitudinilor în meserie. Dar aceste aptitudini trebuie să existe din momentul alegerii profesiei. Testarea acestor aptitudini trebuie făcută prin forme adecvate la admiterea în învățămîntul superior.

8. Prilej de adînci analize și ample planuri de măsuri și angajamente, semicentenarul U.T.C. își găsește un larg ecou în rîndurile largi ale tineretului din patria noastră, ale tineretului studios ca parte integrantă a acestuia. Dacă cu acest prilej și prin intermediul revistei Micron dorim să transmitem ceva studenților Politehnicii Timișoara, tuturor celor care studiază în amfiteatrele și laboratoarele institutelor și universităților noastre.

... Am participat cu emoție la festivitatea decernării drapelului semicentenar al U.T.C., asociațiilor studențești din Centrul Universitar Timișoara. Prilej de înaltă prețuire a activității asociațiilor noastre, la hotarul unei jumătăți de secol de existență și de luptă, de realizări și împliniri a organizației U.T.C., sub conducerea gloriosului nostru partid; evenimentul trebuie să aibe și semnificația unei angajări conștiente a studențimii noastre pentru o cît mai bună pregătire ca viitori specialiști.

Cu prilejul sărbătoririi semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist, așa dori în primul rînd să-i felicit pe toți studenții Institutului politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, pentru rezultatele bune obținute pină în prezent și să le transmit în numele Organizației de partid, noi succese în activitatea de organizație și de pregătire multilaterală, pentru a deveni cadre capabile, să contribuie la realizarea politicii Partidului Comunist Român, de ridicare a României Socialiste pe cele mai înalte trepte de civilizație și cultură!

D'alog consemnat de:
D.D.

Nivel profesional, conștiință cetățenească, ridicate — inginerul societății noastre

În cadrul mesei rotunde organizată la sediul redacției cu ocazia dintre cei mai buni studenți institutului nostru am urmărit să conturăm împreună principalii factori care au concurat la obținerea unor rezultate bune și foarte bune, profesionale și foarte bune, la examenele de către studenți, vederea obținerii unor rezultate profesionale cât mai valoroase, acestea constituind baza

pregătirii unui viitor inginer, util economiei noastre socialiste. În urma discuțiilor purtate rezultă, de asemenea, importanța pe care o are și trebuie să-o joace coroborarea laturii profesionale cu aceea a unei susținute și eficiente munci obștești, sociale, laturi esențiale ale activității unui bun specialist.

Interlocuții noștri sînt studenții: Rădulescu Aurora-Lia,

anul IV, fac. de construcții, Wendl Terezia, anul III, fac. de electrotehnică, Lörinczi Francisc, anul II, fac. de mecanică agricolă, Șerbănescu Georgeța, anul II, fac. de chimie industrială, Văduva Gheorghe, anul I, fac. de mecanică, care au obținut la finele sesiunii de examene din februarie media generală 10 și Hălămegean Gheorghe, anul II subinginerii, fac. de construcții, media 8,50

les dacă ești atent la curs și cauți să treci cele expuse de dascăl printr-un filtru al tău personal și nu să scrii mecanic pe hirtie tot ceea ce poți prinde (uneori din inerție și gumele). Vizitele pe teren, vizitele la obiect sînt un mod eficient de a face mai ușoară înțelegerea materiei predate la curs.

În ceea ce privește examenele ar trebui să nu se pretindă și formulele (respectiv expresiile empirice) nedemonstrate sau care nu le poți deduce datorită nivelului de cunoștințe. Bițetul de examen poate fi însoțit de o notă care să conțină toate aceste date, dacă este cazul.

W. T. — Lucrările de laborator sînt un ajutor prețios la înțelegerea problemelor teoretice din cadrul cursului predat. De multe ori apare însă un defazaj între noțiunile predate la curs și lucrările pe care le efectuezi în laborator, ea aplicații practice ale problemelor predate, părțile teoretice cu care sînt însoțite lucrările fiind insuficiente în vederea înțelegerii fenomenelor în profunzimea lor.

L. F. — Eficiența cursurilor, orelor de laborator și de seminare depinde foarte mult de cadrul didactic care conduce activitatea respectivă. Orelor de laborator și de seminarul își ating scopul numai dacă sînt pregătite atât de studenți, cât și de cadrul didactic într-un mod cât mai eficient și atractiv.

Eficiența cursului e mai scăzută dacă acesta durează trei ore. Un curs care ține mai mult de două ore își pierde în mare măsură din atractivitate, studentul fiind realment obosit, mai ales dacă acest curs vine după alte ore.

În ceea ce privește verificarea cunoștințelor prin examene, cred că nota obținută nu trebuie să reflecte numai calitatea lor în timpul examenului, ci trebuie ținut cont de întreaga activitate a studentului pe parcursul întregului semestru la disciplina respectivă.

S. G. — Consider de un real folos orelor de laborator, de seminar și de proiect în direcția îmbogățirii, fixării, aprofundării bagajului de cunoștințe căpătat la curs. Aceste forme constituie un adevărat stimulente al muncii susținute de-a lungul unui semestru.

V. G. — Personal consider că procesul actual de învățămînt ar fi mult mai bun dacă ar exista cursuri tipărite la toate disciplinele care se predau. În aceste condiții studentul ar fi preocupat fiind conștient bineînțeles (ce bine ar fi!) numai de notarea ideilor principale, nepierzînd firul logic al expunerii.

Seminariile și-ar găsi eficiența și utilitatea numai în măsura în care studentul ar ține pasul cu cursul predat.

H. G. — Orelor de curs decurg în general bine și își găsesc eficiența numai dacă prelucrăm cele expuse printr-o notă a noastră personală, fără a ne

WENDL TEREZIA

transforma în adevărate mecanisme de luat notițe.

Un seminar în adevăratul sens al cuvîntului nu se poate desfășura în bune condiții dacă studentul nu cunoaște sau cel puțin nu are cunoștință cât de cât de problemele care se dezbate. Seminarul constituie în primul rînd un mijloc eficient de lămurire și fixare a noțiunilor predate la curs.

Adeveni un bun specialist nu înseamnă un scop pentru sine

3. Cum a-ți imbinat activitatea profesională cu munca social-obștească în cadrul organizației din care faceți parte? Cum s-a reflectat activitatea dumneavoastră în rezultatele obținute de colegi?

R.A.L. — E destul de greu să imbinăm armonios toate activitățile pe care le cere etapa în care se găsește țara noastră unui tînăr. Dar dacă încerci să le corelezi, să le imbină vei reuși în cadrul acțiunilor care se desfășoară în cămin caut să-mi expun părerea și să țin legătura între activitatea din cămin și cea desfășurată în C.U.A.S. din institut, ca o membră a comisiei sociale.

În cadrul organizației A. S. a anului caut să-mi ajut colegii ori de cîte ori este nevoie și mi se cere și deasemenea încerc să fiu cât mai activă în cadrul tuturor acțiunilor organizate de biroul A.S. de an.

(Continuare în pag. a 12-a)

Sesiunea începe din prima zi de școală sau „bate fierul cînt e cald”

1. Care au fost în general cauzele, factorii care au concurat la actuala sesiune de examene în direcția obținerii unor rezultate bune și foarte bune, profesionale? Cum v-ați organizat muncă în vederea atingerii scopului propus?

R.A.L. — Strădaniile unui semestru de muncă sînt ogîndite în notele obținute la examene. Pentru ca sfîrșitul să fie îndabil e bine ca măcar introducerea să o facem în timpul emestruului, dacă nu și cuprîmul. În acest sens pe studenții noștri de la facultatea de construcții i-a ajutat în mare măsură și programul analitic. La două discipline — din ce e trei — au s-au sfîrșit cu examen, au fost prevăzute și proiecte. Ori, în proiect făcut în timpul semestruului te obligă în oarecare măsură la studiu, conștinând în rîndul rînd în citirea cursului redat și în al doilea rînd a documentației recomandate, răsădirea eficiență a unor tratate și specialitate întregind întoarea cunoștințele noastre căutate la curs.

Personal învățămîntul în timpul rezervat pregătirii unui examen îmi planific în primul rînd întreaga materie. Și pentru că noi constructorii sîntem amiliarizați cu coeficienții de siguranță, pe lingă ziua de rezervat materia, îmi mai rezervă o zi, două, pentru eventuale surprize. Experiența m-a învățat că dacă înveți pentru o disciplină din mai multe cărți de specialitate, la sfîrșit îți rămîne cristalizat în memorie cel puțin cursul predat.

Discuțiile, contradicțiile neocv., avute cu colegii m-au ajutat să lămuresc și să fixez mult mai bine anumite probleme puîn mai dificile, iar pe cele mai neclare le-am lămurit la orelor de seminar sau la consultații. Așa semnala cu această ocazie faptul că examenele după o materie predată pe parcursul unui an, întreruptă de vacanța de vară „te ajută” să uiți mai ușor prima parte a materiei.

W. T. — Ceea ce m-a ajutat foarte mult să obțin rezultate frumoase în sesiunea precedența a fost faptul că am împintipat examenele cu cursurile a-

proape în întregime citite, dar citite cu creionul în mînă, „inginereste”.

În ceea ce privește disciplinele la care există cursuri litografiate, cred că mult mai bine ar fi dacă nu s-ar mai preda totul la orelor de curs: cadrele didactice ar trebui să expună numai părțile mai dificile și cele care nu sînt incluse în aceste cursuri, activizîndu-se în acest fel atenția și participarea studenților la ora.

VADUVA GHEORGHE

L. F. — În sesiunea din februarie am avut două examene. Felul în care m-am pregătit pentru ele difera, tocmai datorită specificului materiei respective, la ambele, cursurile fiind deja cunoscute la începutul sesiunii. Țin să subliniez importanța pregătirii contînuie, pe tot parcursul semestruului, ca o condiție absolut necesară pentru obținerea unor rezultate foarte bune.

De menționat condițiile foarte bune pe care le-am avut în cadrul căminului pentru învățat, bineînțeles cu excepția unor mici neacazuri, inerente vieții de cămin.

S. G. — Aș putea afirma că rezultatele obținute la examene reflectă în mare măsură munca depusă pentru pregătirea lor. Experiența celor trei sesiuni mi-a întărit convingerea că rezultatele bune și foarte bune se obțin nu printr-o muncă precipitată, „concasată” în timpul sesiunii, ci printr-o muncă sistematică, planificată rațional pe parcursul întregului semestru.

De un real folos mi s-au părut orelor de consultație mai ales

la disciplinele cu care ne-am întîlnit pentru prima dată în acest semestru.

V. G. — Fiecare om la începutul unui drum nou își fixează (sau ar trebui să-și fixeze) un anumit țel pe care să-l aibe mereu înainte, care să-l ajute să ia anumite hotărîri în timpul drumului, în special cînd ajunge la răspîntii. Dorința mea de-a acumula cît mai multe cunoștințe și convingerea că tot ceea ce fac e în primul rînd în

interesul meu și nu numai al meu, m-au ajutat foarte mult.

Pentru că nu știam precis ce mă așteaptă în sesiune, de la început m-am pregătit pentru orice eventualitate. Am căutat să fiu la zi cu majoritatea cursurilor în măsura în care timpul îmi permitea (orarul fiind foarte încărcat). În concluzie, pe tot parcursul semestruului eram în posibilitatea ca în două-trei zile să pot pregăti oricare dintre materii.

În timpul sesiunii am putut pregăti relaxat fiecare examen în parte, de un real folos fiindu-mi și consultațiile.

H. G. — Dîndu-mi seama de dificultatea sesiunii am căutat să mă pregătesc în mod rațional încă din timpul semestruului, în ciuda numărului mare de ore pe care le-am avut săptămînal și a proiectului de an care datorită specificului lui răsăpese mult timp.

Cred că cel mai eficient mod de a te pregăti în vederea unei sesiuni de examene este acela de a studia fiecare curs, încă imediat după ce el a fost predat și de a lămuri imediat problemele care se par mai dificile.

Urmărirea atentă a cursului și trecerea celor expuse printr-un filtru personal

2. Cum apreciați eficiența actualii forme de predare a cursurilor, de desfășurare a orelor de seminar, de proiect, de laborator, pe de o parte și a modului de apreciere a cunoș-

tințelor la examene, pe de altă parte?

R.A.L. — Cursurile presărate cu exemple concrete realizate pe teren ajută foarte mult la fixarea celor predate, bineînțe-

LORINCZI FRANCISC

RADULESCU AURORA-LIA

Nivel profesional, conștiință cetățenească, ridicate — inginerul societății noastre

(Urmare din pag. a 11-a)

W. T. — E primul an în care desfășor o activitate extraprofesională mai intensă, ca membră în C.U.A.S. din institut și a comitetului de cămin. Această activitate m-a ajutat foarte mult să cunosc mai bine oamenii și să-mi expun mai hotărât punctele de vedere în cadrul

ȘERBĂNESCU GEORGETA

acțiunilor organizate.

L. F. — Fiecare student trebuie să devină un bun specialist, dar aceasta nu este un scop pentru sine. Fiecare trebuie să fie util societății, să se înegre-

ze repede în viața socială a țării. Consider, nu numai că e posibilă implicarea activității profesionale cu cea obștească, dar ea e chiar necesară.

Faptul că sint locșitor de secretar în cadrul biroului A.S. de an și activez și în cadrul comisiei profesionale din institut mi-a lărgit orizontul asupra a tot ceea ce mă înconjoară, m-a ajutat să-mi cunosc mai bine colegii și nici de cum nu m-a împiedicat să obțin și rezultate frumoase la sfârșitul sesiunii.

S. G. — Munca depusă în timpul unui semestru în cadrul biroului A.S. de an în domeniul politico-ideologic și al presei m-a ajutat foarte mult să-mi îmbogățesc bagajul de cunoștințe de care dispunem, reușind cu suficient succes să o corelez, să o îmbin cu activitatea profesională.

V. G. — Munca pe care am depus-o în cadrul organizației A.S. ca secretar al biroului, mi-a răpit destul timp dar am avut și destule satisfacții, aceasta contând foarte mult pentru mine. Ceea ce am făcut, am făcut cu plăcere, fiecare lucru l-am dus la bun sfârșit, mi-a dat elan, încredere în forțele mele, ca să nu mai amintesc de munca depusă la realizarea revistei noastre, care realmente m-a captivat. (Felicitările redacției !!)

Consider că ajutorul pe care trebuie să-l dai colegilor, cola-

borarea cu ei, nu poți să te realizezi decât prin discuții amicale, fructuase și eficiente în legătură cu problemele care ne trântesc pe toți în felul acesta nu-i acorzi ajutor numai colegului, dar e un bun prietel și pentru tine de autofortificare chiar, și acest lucru îl fac cu plăcere ori de câte ori mi se cere și timpul mi-l permite.

H. G. — În afară de pregătirea profesională care a fost ocupația de bază în acest semestru, în cadrul biroului A.S. de an m-am ocupat de problemele social-gospodărești, căutând să soluționez problemele ivite și în același timp, în limita posibilităților, să-mi ajut colegii și să-i lămuresc pe unii de necesitatea pregătirii lor profesionale.

In loc de concluzie sau „Se poate și mai bine“

Iată deci că rezultatele profesionale frumoase nu sint apanaj numai al celor care exclusiv

nu au decât o singură preocupare, aceea de a se pregăti numai din punct de vedere profesional. A desfășura activitatea unidirecțională, ruptă de tot ceea ce ne înconjoară va conduce în final la realizarea unui specialist limitat, cu un orizont îngust, care se conduce numai după șabloane preocupat în primul rând de propria-i persoană. Ori, a fi un bun inginer înseamnă a fi un conducător, a fi conducător înseamnă a conduce un număr de oameni, a conduce oameni înseamnă a ști să-i cunoști, să-i înțelegi, să te faci înțeles, să-i ajuti, să-i organizezi.

Sesiunea de examene care a trecut a fost un bun prilej de afirmare, de bucurii, de satisfacții pentru cei care au înțeles menirea de adevărat student, pregătindu-se cu seriozitate și înalt simț de răspundere și un coșmar, un prilej de durere, de suferință și de insomnii pentru cei care se vor lipsi de noroc, fără a pune această lipsă de noroc pe seama unei superficiale pregătiri sau pe seama încercărilor disperate de a acumula un volum mare de cunoștințe numai în „chinga“ dintre două examene.

Perioada care urmează până la sesiunea din vară trebuie să constituie un prilej de profundă meditație pentru

HALMAGEAN GHEORGHE

cei care nu și-au onorat la nivelul exigențelor actuale calitățile și atributele de studenți ai unui institut de învățământ superior tehnic.

Masă rotundă realizată de:

DAN COJOCARU

PRACTICA STUDENȚIOR ÎN PRODUCȚIE

În procesul de formare a specialistului cu personalitate puternic conturată, a inginerului de mâine, o problemă de primă importanță, o reprezintă fuziunea „teorie-practică“. Rezolvarea ei se realizează efectiv la locul de muncă, într-o fabrică, sau uzină, acolo unde se produce efectiv, acolo unde se nasc și se materializează teoriile...

În micro-raidul anchetă întreprins în rândul studenților anului întâi electromecanică a Facultății de Electrotehnică ne-a interesat îndeosebi opinia proprie cu privire la această tematică pe care am abordat-o.

Ca întrebare de debut ne-a interesat, locul pe care-l atribuie practicii studentul ce se află încă în faza de juniorat a specialității de inginer, în formarea sa ca specialist.

Coita Vasile an. I. E.M.

„Practica ocupă un loc important în formarea viitorului inginer prin faptul că acesta vine în contact nemijlocit cu producția, cu viitorul său loc de muncă. Pentru studenții din anul I, practica în producție se poate spune că are ceva particular, în sensul că fără a avea cunoștințe de specialitate prea bogate, totuși noi studenții din anul întâi avem ocazia să muncim efectiv, să venim în contact cu muncitorii, să ne dăm seama de felul în care decurge procesul de producție într-o fabrică sau uzină.“

Pascaru Petru

„Practica pentru formarea viitorului specialist reprezintă aceeași însemnătate ca și pregătirea teoretică. Nu poți fi un bun specialist dacă ești foarte bine pregătit numai din punct de vedere teoretic, dar neglijezi pregătirea practică.“

De aceea consider că teoria și practica formează o latură indisolubilă în procesul de producție și trebuie să acordăm aceeași atenție ambelor în pregătirea noastră.“

Este cert faptul că practica, cu rolul formativ ce i se atribuie, se situează pe aceeași treaptă cu pregătirea teoretică, având ca rol social de primă

importanță consolidarea concepției socialiste despre muncă, despre societate.

Ne-am interesat dacă locul de muncă nu l-a depășit din punct de vedere al cunoștințelor pe care le posedă studentul (anului I), dacă s-a lucrat efectiv, sau... au mai existat și unele excepții.

C.V. „În general practica a răspuns așteptărilor mai ales datorită faptului că aveam și o experiență din primul semestru. În secția de montaj-auto de la Electrobanat, unde am fost repartizat am avut ocazia să lucrăm efectiv, să ajutăm acolo unde a fost nevoie.“

Grupa noastră se poate spune că și-a făcut pe deplin datoria, dovadă în acest sens sint cuvintele de apreciere ale muncitorilor pe care i-am ajutat și a cadrelor de conducere.“

P.P. „Practica efectuată la Electrobanat a fost utilă pentru noi toți, permițându-ne să luăm contact direct cu munca productivă care privește și pregătirea noastră ca viitori ingineri electromecanici.“

Pot considera pozitivă activitatea desfășurată atât din partea noastră a studenților, cât și din partea tovarășilor muncitori, tovarășilor ingineri, care ne-au dat unele explicații, îmbogățindu-ne bagajul de cunoștințe în domeniul practicii.

Cred că prima grupă a anului I E.M. a fost oarecum dezavantajată prin repartizarea ei la secția „Lămpi de iluminat“ se produce articole pentru export. În primele zile a fost repartizată la depozitarea ambalajelor.

Cum s-ar defini o părere de față al activității în producție?

C.V. „La sfârșitul celor opt zile de practică am rămas cu impresia că am învățat câte ceva și cu convingerea că trebuie să mai învăț încă foarte mult pentru a avea o cultură tehnică foarte bine fundamentată teoretic.“

Noi studenții, am vorbit. Acum să-i ascultăm pe cei care ne-au ajutat, și ne-au îndrumat în această perioadă.

Aurelia Petrescu, muncitoare fruntașă.

Practicanții nu ne-au ridicat probleme în ceea ce privește încadrarea lor la locul de muncă. Băieții au lucrat acolo unde era nevoie de ajutorul lor, spre deosebire de studenții anului III — subingineri, Facultatea de mecanică, ce se cam sustrăgeau de la lucru, probabil pentru că erau în anul III și terminau facultatea.“

Nacov Nicolae — maistru

„În general studenții de la Electrotehnică au desfășurat o activitate ce a răspuns cerințelor noastre, excluzând unele cazuri neesențiale în raport cu colectivitatea. Personal sint mulțumit cu activitatea practică depusă, și plăcut surprins de interesul acordat de către studenții proceselor tehnologice din secția noastră.“

Să ascultăm în final concluziile tovarășului asistent inginer Balaș Ioan unul din cadrele didactice conducătoare.

„Pot să afirm că practica studenților din anul I E.M. la întreprinderea Electrobanat a fost reușită. Studenții au lucrat efectiv la locurile de muncă la care au fost repartizați, au cunoscut practic unele produse, pe care vor avea prilejul să le cunoască teoretic în anii următori de facultate.“

Studenții au dat dovadă de o bună comportare atât în relațiile cu angajații întreprinderii cât și din punct de vedere al respectării programului de lucru și al prezenței la practică.

Trebuie subliniat că și întreprinderea ne-a sprijinit mult, în organizarea acestei activități.“

Concluzia e simplă. Practica și-a atins în esență punctele de tangență studenți-producție.

Practica la Electrobanat a fost o victorie pentru cei care au înțeles că ea reprezintă o condiție sine qua non a învățămîntului nostru superior, pentru cei care au „vrut“ să învețe să face câte ceva...“

MARIAN DOREL

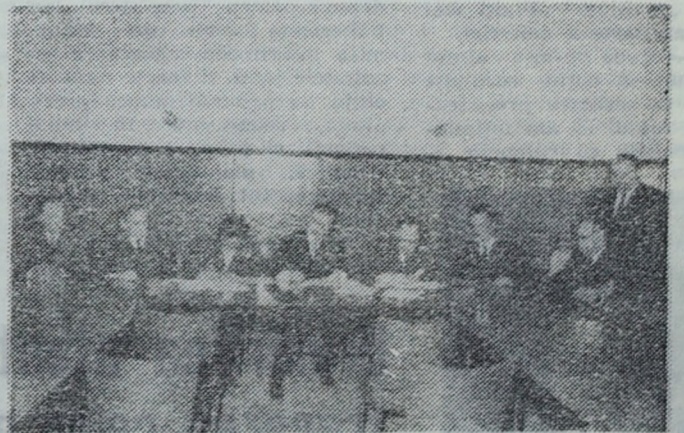
E.M. I. Electrotehnică

Contract cadru de colaborare cu Institutul Politehnic Gh. Asachi din Iași

Vineri, 10 martie a.c. în ședința de senat a Institutului politehnic „Traian Vuia“ din Timișoara, în prezența acad. prof. Cristofor Simionescu, rectorul Institutului politehnic „Gh. Asachi“ din Iași, s-a semnat un proiect cadru al unei convenții de colaborare între cele două institute.

Articolul III din cadrul acestui proiect se referă la activitatea asociațiilor din institutele amintite.

În scopul inițierii unor acțiuni studențești de colaborare cât mai adecvate specificului asociațiilor studențești din cele două institute, o delegație formată din activiști ai C.U.A.S. din Institutul politehnic „Traian Vuia“, condusă de ing. Ion Boldea, președinte al C.U.A.S., a efectuat o vizită de lucru în Institutul politehnic „Gh. Asachi“, la nivelul C.U.A.S. din acest institut:

Salutând cu entuziasm ideea generoasă care stă la baza acestui proiect de colaborare, ne exprimăm speranța că ea se va concretiza în acțiuni și forme de un real interes pentru institutele noastre.

Pentru cei ce nu citesc „Micronul,”

Cind eram copil nu-mi plăcea spanacul. Imi spunea mama că e bun, conține fier și mă ajută să cresc mare și tare. N-am crezut-o, mai ales că nu vedeam cum puteam să cresc mare și tare dintr-un terci verde. Atunci mama a pus un ou prăjit deasupra și dintr-o dată viziunea mea despre spanac s-a schimbat.

Mai târziu am întâlnit un om care construia o casă. Se înconjurase de un gard înalt și și adunase înăuntru materialele necesare. Din economie nu tocmea nici un muncitor și astfel începu să construiască. Considera că n-are nevoie de fundație, sau nu știa nimic despre ea, așa că începutul clădirii lui îl făcea ușă de la intrare. Aranjă cărămizile în picioare lăsă goluri neumplute între ele, prevăzu deschideri de ferestre foarte mari pentru care nu avu geamuri suficiente și în final renunță la ele. Când a fost gata a dărâmat gardul, iar pentru trecătorii grăbiți și preocupați apărea ca o așezare obișnuită. Se mută în casă și nimeni nu mai auzi vreodată de singuraticul constructor.

Tot ce v-am povestit pînă aici este adevărat și firește fiecare își pune diferite întrebări. Pentru cine este foarte curios pot să spun că această clădire nu s-a dărâmat încă și am mai văzut câteva asemănătoare. Cine vrea să afle amănunte îl rog să se adreseze redacției cu nelămuririle respective.

Iar acum vreau să vă spun ceva care n-are nici o legătură cu cele spuse pînă aici, la fel ca-n povestea „Aligru și Ninigra” de Nina Casian.

Era într-o joi a anului 2972. Trecînd spre cămin e în fața chioșcului de ziare văd o coadă imensă. Mă gîndesc că e vreo ediție specială a „SPORTULUI” care anunță că POLI a ieșit campioană mondială la fotbal. Imi ocup, un loc în pachetul de entuziaști și aștept să-mi vină rîndul. ÎN SFÎRȘIT am ajuns în fața ghișeului și mă adresez cu o monedă de 25 bani, robotului care împarte presa. NU-mi cred ochilor cînd se aprinde becul roșu, care spune că s-a terminat. Așa ceva nu se mai întîmplase, de 1000 de ani. Mai bag o monedă și cer lămuriri.

— Pentru ce stă atîta lume aici ce se vinde ?

— Se vînd reviste.

— Ce fel de reviste ?

— Reviste de cultură. S-a descoperit o nouă arhivă cu „Contemporanul”, „Luceafărul”, „România Literară”. Se pare că acum 1000 de ani erau niște oameni care făceau literatură de calitate.

Era unul GEO BOGZA, fîră de care nu putea apărea prima pagină din „Contemporanul”. Erau aici poeți Eugen Jebelcanu, Zaharia Stancu, Ana Blandiana, criticii Nicolae Manolescu, Ecaterina Oproiu, oameni de știință, oameni politici și mulți alții. La „Luceafărul” era unul Adrian Păunescu care nu lăsa pe nimeni să răsufle, mare poet de altfel. Despre „România Literară” nu știu ce să-ți mai spun. Sint atîtea pagini, atîtea rubrici, atîția oameni mari și probleme mari, încît mi-ar fi greu să ți le povestesc. Mai bine bagă cîteva monezi de 1 leu în mine și cumpără revistele.

Becul verde s-a stîns semn că convorbirea luase sfîrșit. Între

TRUPA DE TEATRU A ARHITECTURII...

În 1925, vorbind despre „teatrul nou” Lucian Blaga scria în „Fețele unui veac”:

„Minați (...) de același elan inovator, unii vor să spiritualizeze viața, alții tind să redea esențialul acesteia, unii vor să arate dinamica ideilor-forțe, alții întrușchipează problematica complexă a timpului. Toți acești fii ai vremii au însă o înclinare comună: fuga de realitate (...) Cei noi nu mai caracterizează: ei crează personaje dincolo de liniile firești. Interesul a trecut astfel dincolo de liniile firești: Interesul a trecut astfel de la detaliu la esențial, de la concret la abstract, de la imediat la transcendent de la dat la problemă”.

Citatul are valoarea unui crochiu critic, așa cum „a văzut” ochiul versat în a privi „fețele” veacului, momentul de atunci al evoluției dramaturgiei universale. Dar acest „nou stil” afirmat la începutul secolului de un Kaiser, Show sau Pirandello, a constituit doar începutul unei revoluții „dramatice” în dramaturgie, pe baricadele căreia au agitat flămuri corifeii teatrului absurd. E. Ionesco și S. Beckett, apoi P. Broocke, iar în ultima vreme curentele mai puțin cunoscute de teatru „living”, „hear”, „happening”, etc.

Iată, așadar, definit cadrul general pe coordonatele cărui s-ar putea înscrie o experiență teatrală nouă, sau, mai precis, tiparele din care ar putea evada orice experiment.

Se impune aici ca necesară, distincția dintre noaptea realizată în literatura dramatică, (la care se referă mai mult L. Blaga în citatul reprodus), aceasta alcătuint conținutul care urmează să primească culoare și accesibilitate prin modalitățile de expresie teatrală, mesajul operii dramatice fiind, susținut prin efecte scenice, inovația în domeniul acestor modalități (marcate azi de căutări și experiențe interesante și încă neconcludente)

timp vocile nerăbdătoare din spate se precipitaseră, se auzeau proteste că rîndul nu mai înaintează.

Mi s-a făcut rușine și simțeam că nu-mi mai pot stăpîni furia. M-am cățărât pe umerii celui de lângă mine și agîtîndu-mă peste capetele colegilor mei le-am urlat:

— Nenorocii! or au trebuit să treacă 1000 de ani pentru a vă putea hotărî să cumpărați aceste reviste, pentru a cunoaște acești oameni minunați, care cu toată indiferența voastră v-au lăsat o bogată moștenire. Nu vă e rușine pentru cei 1000 de ani care au trecut și pentru încă 1000 care vor trece. Oare mereu veți fi în urmă cu acești ani.

Dragii mei colegi care folosiți „Micronul” la împachetat încă din prima zi de apariție, și ca el orice altă revistă, ce părere aveți despre aceste întîmplări adevărate, care n-au nici una vre-o legătură cu cealaltă. Este greu să descoperi leacul acela care sensibilizează degetele, încît te ard literele dacă mototolești vreo pagină scrisă. Actul de cultură necesită un drum lung și greu, dar nu imposibil. De ce trecem pe lângă el, de ce să nu beneficiem de el cînd este atît de al nostru.

Nu, nu se pare potrivit la vîrsta noastră ca eu să fac pe mama, voi pe copilul și articolul meu pe oul aruncat peste spanac.

RADU TUDOR POPA

În teatrul de avangardă se urmărește eliminarea treptată a elementelor clasice, nu numai a decorurilor „confectionate” ci chiar a scenei, a teatrului masiv, elaborat ca piesă literară de sine stătătoare și promovarea în actul teatral a improvizațiilor, expresiei spontane realizate prin sugestie și prin starea fizică a actorilor. Se consideră ca act de creație dramatică manifestarea spontană a actorilor, prin concentrarea asupra unei teme sugerate, încercîndu-se astfel sondaje în fondul uman al participantului la spectacol, fond care se confundă undeva cu aspirațiile estetice ale spiritului.

Se practică azi teatru în care actorii captează atenția și sensibilitatea spectatorilor, transpunîndu-i prin sugestie într-o anumită stare, și, la un moment dat spectatorii devin creatori, toți cei prezenți participă la spectacol, uneori actorii devenind simpli spectatori!

Consumatorul de teatru contemporan, poate urmări piese clasice în interpretări clasice, piese clasice, în interpretări moderne, uneori curajoase și revelatoare prin ineditul viziunii care dezvăluie valențe ascunse ale textelor clasice și spectacole moderne, complexe, spectacole experiment, cu sau fără text dinainte stabilit, utilizînd o gamă largă de modalități și speculații, capabile să satisfacă nevoia „de artă” a omului nou, cu problemele sale existențiale, oferîndu-i posibilitatea de a participa efectiv la actul de creație, săvîrșit sub ochii lui, de a găsi soluția ei însuși, de a continua căutarea în viața lui de zi cu zi.

Noua trupă de teatru a secției de arhitectură din Timișoara se înscrie în circuitul sinuos al dramaturgiei, nu rareori riscant, pornind de la premisa constant valabilă între actor și spectator, care urmărește și realizează transferul de emoție încercată de mesaj uman, într-o ambianță creată prin concentrare și presărată cu momente de satisfacție estetică.

Alcătuită, din studenți pasionați de artă, fără „antecedent” scenice, condusă de un student și animată de dorința de a se realiza prin descoperirea și afirmarea propriilor resurse, această trupă se vrea omogenă prin fondul comun de preocupări al membrilor ei, prin cunoașterea reciprocă a partenerilor, prin amiciție.

De la început a fost stabilită condiția de „a fi” a trupei prin efortul comun și prin acceptarea sacrificiilor iminente care vor fi împlinite fără menajamente și au fost aduși cei convinși că un lucru început trebuie dus la bun sfîrșit într-un perfect „spirit de trupă”.

Din punct de vedere al concepției artistice, trupa pornește de la a oglîndi realitatea, de la a exprima adevărul nostru comun de oameni liberi și fîuritori ai soartei, de la a descoperi și ilustra problemele concrete ale oamenilor de azi, a le amplifica în imagini artistice limpeză, care prin succesiunea lor parabolică să afirme principiul binelui, să generalizeze experiența societății și să promoveze progresul.

Ideea de spectacol este aceea de a simboliza omul în totalitatea aspirațiilor sale, nu există individualități în trupă, fiecare actor ar putea să facă ceea ce face celălalt, nu există diferențieri, actorii sînt dezbrăcați de obiceiuri, de ticuri, de convenții care ar impurifica convenția inițială, aceea de a releva adevărul prin confruntarea trupă-spectator și viceversa și se consideră că prin dăruire artistică și printr-o interpretare convinsă, spectacolul va fi convingător, captiv publicul, asociîndu-l ca partener și însuflețîndu-i mesajul.

Trupa există în egală măsură pentru a se descoperi pe sine și pentru a emoționa și transforma publicul spectator.

Ca obiectiv imediat, trupa arhitecților are de înfruntat celelalte formații de teatru din centrul universitar, ca reprezentantă a Institutului politehnic, pentru a-și câștiga dreptul de participare la Festivalul studențesc din această primăvară.

Pentru aceasta are nevoie de sprijinul călduros al publicului studențesc, factor hotărîtor care prin opinie și susținere o opțiunii, poate ridica valoarea trupei și o poate impune.

Iar în cazul reușitei, succesul va fi al nostru al tuturor politehniștilor!...

MICHAEL IOVIN
Arhitectură II

Rinascimento — sau reînnoirea trecutului

În acea perioadă în care Dante credincios unei moarte în întreaga-i viață, preciza un dulce stil unora în a lui VIATA NOUA, lumea se pare a fi trezită din nou la viață. Se naște presupusa șoaptă a gândului în arta uitată a antichității.

Se simte nevoia unei noi nașteri; nașterea mișcării. Adevăruri în mișcare în reînnoirea puterii de iubire în acea criză de iubire pe care o trăise lumea.

Și acel humanus în care se pierdea ideea perfectibilității proprii a individului va presupune spaima cu adevărata frumusețe.

Limoajul pasiunii intelectuale se sprijină, de acum, pe optică și matematică. Cu acestea individul se definește.

Sufletul și forma se contopesc pe retina simbolismului uman. Caracterul bidimensional și linear ale frescelor antice și miniaturile gotice a fost înlocuit în efectul spațial prin figuri în mai multe planuri. Culoarea este subordonată formei când îndrăznețul Cavallius în căutările sale a încercat să obțină pe suprafețe plane impresia corporalității.

Necunoscutul devine mai enigmatic. Lumea sensibilă era mai mult sau mai puțin contaminată de spiritul de aventură. Orice cunoaștere a necunoscutului înseamnă în teza lui Cusanus, o nouă dimensiune. Emoția pasională se cere a fi urmată de faptă. (Taine).

Intemeietorul picturii figurative (figure-painting) moderne, adică Giotto, a contopit puritatea nudală a oamenilor cu idealurile de viață antice și moderne.

Miluțul Ioachim venind singuratic la păstori și cortegiul nupțial al Mariei și al lui Iosif se modelează fără nici o urmă de lenvie, într-un clar obscur prematur. Iată de ce reforma lui Giotto a însemnat o renunțare la bogăția de culori sculpturale și de nuanțe bizantine.

Spontaneitatea naivă și puritatea sufletească domină în integritatea creației. Reforma lui Giotto a luminat calea inițiată a noii nașteri.

Din nou naștere, naștere... când Leonardo da Vinci, fără milă își bătea joc de pictorii care trăiau de pe urma „frumuseții aurului și albastrului”.

„Forma nu era în ochii lui decît simbolul unei realități intelectuale superioare”. Cîte lucruri nu se ascund în surful unei fețe și în gestul unei mâini. În toate concepțiile sale, se sprijinea pe o formidabilă cunoaștere a materiei vieții. „Pictura sa lipsită de mister este misterul picturii; unul din misterele umane. În timp ce se a dincea în cunoașterea tenebrilor, furiosul Donatello modelează lin formele, punîndu-și mereu alte și alte probleme.

Profeții descărnați, bătrînii aproape goi, femei violente, gânditori cu gurile strimbe poartă povara miniei. Toți sînt supuși unui asalt al sufletului.

Spaima se traduce în ochii larg deschiși și infometaji și pumnii strînși.

Brunelleschi „părintele Renașterii” fixează reperatele perspectivei. Divina proporției se cere a fi luată în seamă cînd Bellini își urmează bătrînul lor cu barbă căruntă și pe tînărul Sebastian gol cu săgeata în piept.

Verrochino e preocupat în căutarea efectelor.

Din nou naștere, naștere. Vîntul se pornește spre blonda zeiță cu părul fluturînd, intru-

pînd frumusețea suprapămintescă în chipul ei. Primăvara în Nașterea Venerei. Boticelli a surprins apariția desăvîrșirii. Și totuși în opera lui se simte o oarecare oboseală a creației. Picturile sale fac o impresie oarecum literară și rămîn în urma operelor unui „pictor pur” cum e Francesca. Linia subțire, nervoasă, neliniștită, îl apropie de maestrul venezi. Cu aceea Primăvara se definește ideea eliberării spirituale a omului.

În lumea rigidă și dură, „aspro a vedere” Fra Angelico rămîne la arta dominată de tendința spre spiritualizare în timp ce la cei mai mulți dintre contemporanii săi, tendința aceasta se îmbină cu o omagiere a pămîntescului.

Celor mai simple forme, Francesca le atribuie o semnificație lăuntrică adîncă. Fundamentul muzical al artei sale este expresia purității sale sufletești. Tăcerea mistică a reginei din Saba ne supune la un simplu joc al deducției. Francesca a cucerit spațiul picturii. Perspectiva devine lirică, renunțînd la desenul în profil. A descoperit așa numitele valori ale culorii, evitînd aproape complet trecerile line de la una la cealaltă.

O aparentă tentativă de reînnoire la idealul antic (ca în figurile păgîne din Farnesina). Se resimte la Rafael. În stanzele de la Vatican, Rafael urmărea să reunească efectul picturii cu acela al arhitecturii. Artă lui este alta un om mult prea fericit. Și totuși ceva îi lipsește lui. Rafael nu pare să sufere. Există în Madona Sixtină însă, drama unor vieți înlănuite. Rămîne trează forța și splendoarea gesturilor, care transformă ființele în statui ce prind viață.

În curînd staticele lui Rafael va fi înlocuită de dinamismul lui Michelangelo.

Din nou naștere, naștere a mișcării... Ne aflăm pe marginea abisului primitiv. Tonurile de albastru stins, de gri argintiu, de roșu întunecat par un praf de aur palid asemeni celui care rămîne în urma cometelor.

Destinul rătăcește în singurătatea sa.

Străbuna tînără și goală se trezește din somn. Maternități puternice se ghicesc în umbră.

Timperi îmbrățișate aproape la întîmplare; bărbați și femei orbînd de spaima popoului, Figurile frumuseții și tineretii se răsucesc în virtutea furtunii.

E timpul în care Italia și-a trezit sufletul în piatră. Iată de ce, Michelangelo „virgin, a fecundat pîntecele mort al Italiei”, cu toate că pare mai antic, numai pentru că el a cucerit aproape toate pozițiile antichității. Dar nu numai atît, după ce Vittore Carpaccio, a peregrinat prin lume, exista în leagănul gîndirii și altceva decît carnea.

Spațiul și culoarea; moartea iubirea și voluptatea.

Cu Giorgione, puritatea își des-tăinuie marile taine. Concentrarea și compoziția spațiului sînt evidente. Ce e interesant la Giorgione, e faptul, că temele tratate în tablouri, nu au o legătură directă cu nici cu vre-o legendă religioasă, nici cu viața de toate zilele, nici cu istoria.

Spațiul cu lucrările tremurînde ni-l anunță pe severul Tițian. La el s-a conturat în

mod vizibil forma exterioară a intimității artistului. Părinte al picturii, a creat în același timp și simfonia, aceea simfonie a suferințelor omenești, trecînd astfel la înțelegerea sensului tragic al existenței.

Interesantă este la Tițian, tehnica pe care o folosește. De obicei, artistul schița la început pe un grund roșu principalele contururi ale figurilor, modelîndu-le apoi volumele. Eboșarea trebuie să constituie baza compoziției și să creieze plasticitatea formelor. Pe eboșă Tițian aplică apoi un strat de culoare pe care-l întinde cu degetul pentru a lega între ele petele de culoare prin semitor-nuri.

Cu „Uciderea pruncilor”, cel ce se anunță Tintoretto, e considerat a fi un „Michelangelo pe dos”. Acea lume greșită dacă găsește la Tintoretto culoarea lui Tițian și desenul lui Michelangelo.

Lirismul său este strîns legat de pămîntul Suzanei. Veronese pune stăpînire pe spațiul. El „sclavul societății înalte” pare a fi un pictor „superficial”, însă singurul mare poet al luxului.

Puterea de a înțelege omul, l-a făcut pe Jan von Eyck, unul dintre cei mai obiectivi portrețiști ai artei din toate timpurile. În portretele sale, dă dovadă de o uimitoare lipsă de idei preconcepute. Nu găsim nici o tendință spre generalizare, nici o minciună. Fiecare ființă trăiește pe deplin fără a se gîndi nici la trecut nici la viitor, ci doar la acel moment în care pictorul a întîlnit-o.

La Bruegel, totul se schimbă, sau mai bine spus, totul atinge deplina maturitate, cu toate că oarecum se resimte influența scenelor fantastice ale lui Bosch.

Simbolurile lui Bruegel sînt împrumutate din folclor și își au originea în propria lui imaginație creatoare pe cînd acelea ale lui Van Eyck au un caracter religios. Renunțînd la maniera miniaturală a pictorilor flamanzi din secolul al XV-lea, el căuta în reprezentarea fiecărui obiect particularitățile celei mai esențiale.

Spațiul pătruns de ploaie sau înțepenit de frig cuprinde parcă din zborul unui animal, sărmanele colibe cuibărite ale căror ziduri sînt vopsite cu pămînt, iar acoperișurile par a fi vopsite cu aer.

Iarna luminoasă, întunecată violentă și neagră

este inundată de acel clorurec tragic.

Dar melancolia lui Dürer ne transpune într-o altă viață. Omul copleșit de oboseală, pare a fi un invins pentru că n-a aflat încă nimic esențial.

A rătăcit pe lume, în urmărirea acelei iluzii sau „bella menzogna” (mîncina frumoasă) pentru a crea adevărul artistic.

Cu toate aceste iluzii adevărate sau uneori doar aparente, Renașterea se cere a fi înțeleasă, iar nu iubită sau blestemată.

GEORGE PALL SANISLAU
Arhitectură II

BIBLIOGRAFIE:

- Bernard Berenson — *Pictorii italieni ai renașterii.*
- Les Puissances de l'Image — René Huyghe.

Slav osindit la moarte — Michelangelo

Cenaculu

Mina asta

mîna asta ce frămîntă pămîntul
ingropînd rădăcinile aluatului de miine
o simt vibrînd în fiecare piine
a clipei ce-o petrec în ore tot mai lungi
cînd mîna asta strînge-n mîna anii
și mai adînc împlîntă gîndurile mele
spre rădăcina mea adevărată
ce o presimț departe împlîntată
în inima acestui bolovan rotund
ce-l calcă falsele mele picioare.

mîna asta cu pumnul așa mare
cînd mă culege odată cu holda
odată cu vîntul din muguri de stîncă
hrănînd cu mine pe copiii mei
dureros încelestată pe timpul
ce-l cîntărește-ntr-o clepsidră
pe măsura ei.

mîna asta cu brațul încordat
în alte mîini cu brațul încordat
în dansul nostru învîrtînd acea spirală
ce ne avîntă în Olimp
și încă mai sus
hrănîndu-ne direct cu energie

întinde-mi prietene mîna asta
și fii bine venit în împărăția mea
imensă cît o strîngere de mîna
puternică cît brațul încordat
în alt braț încordat cu-al meu
și cu mîna ta
pînă dincolo de copiii noștri.

RADU TUDOR POPA

Zidit

Zidit în piatra ce-o pășesc
în înălțime avîntat
spre oul lui COLUMB să-l apăr
de ciocul păsării de fier.

Zidit în unda de cristal
într-o prelingere de seară
spre liniștea AFROBITEI s-o apăr
de tăcerea peștilor.

Zidit în gîndul nerostit
din tumuțuos izvor
spre fapta mea alerg s-o apăr
de frica neputinței altor ape.

Zidit din piatră
din cristal și gînd
îngenunchez în fața ta minune
a zilei cu ochi deschiși fierbinte
spre alte zile trași mai tineri
te dărui în fiecare gînd al meu
cu o faptă a ceea ce percepută
dar grea și mîndră ca un postament
al firii viitoare în izbîndă.

RADU TUDOR POPA

Cineva mă cheamă

— Presimți înaltul ?

Cu dulci povești răspunde
stăruinței noastre
primenind răcoarea în simțiri
cînd, arsă, ciutură, de dor,
se-apeacă în oglinde.

— Întinde palmele !

Mierea se coace pentru nou-născuți
subt aureole rouate,
un anotîmp de pîrg presară greieri
în poala zorilor împodobite
cu prelungi coșite cu miros de grîn.

— Pășește !

Vîntul unduiește trepte în otăvile de fin
din preajma — Unghiului
ce-i binecuvîntat cu zburcîm
cînd noaptea curge peste sine
ca pacea unui glas de buciur.

— Tu, vino...

MICHAEL IOVIN

Lumina

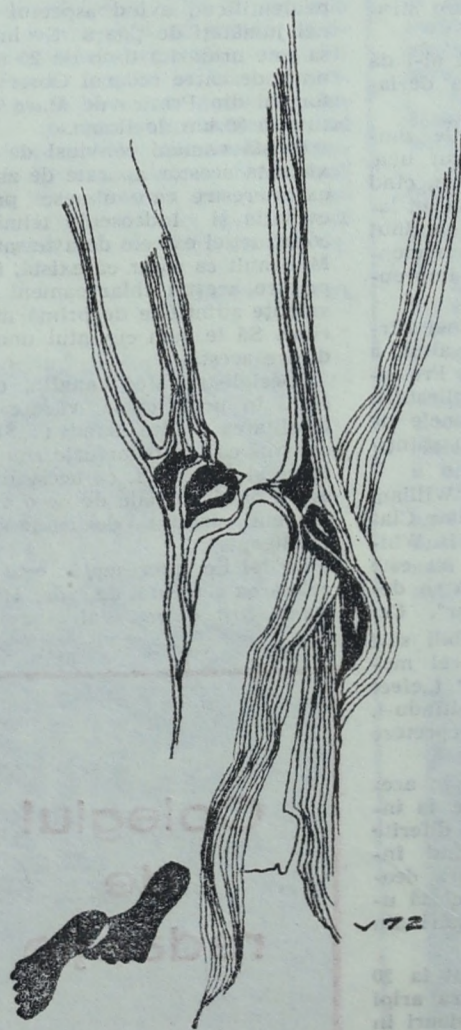
O, acei alienați ai speciei umane,
Care-au spart clepsidra devenirii
Neavînd nisip destul să tencuiască
Pleoapele istoriei contemporane,

Ei, care-au încarcerat popoare
Îndărătul cozilor de steaguri albe,
Ce-i ce, schingiuînd în numele dreptății,
Socoteau că rădăse în lume-o floare,

O, aceștia toți, izbăvitori de meserie,
Și atîția alții n-au credința vie
În Viteazul, cel Bătrîn, Cumplit și Mare
Glas nestăvilît de glie ! Dar să știe :

Căci Lumina sfărîmat-a jugul peste vreme,
Ci-n sudoarea frunții, naște diademe ..

MICHAEL IOVIN

Început

O singură dată
ne întorcem
din gînduri
și repetăm :
— OMAGIU !
Îngenunchem
căutînd să abatem ploile
și soarele
peste pămîntul adormit,
lepădăm patimile
pentru azi
să fim puri,
să ridicăm și noi
aceleași pleoape,
peste întuneric,
pentru ca ochii,
da, ochii noștri
să ard.

MIOARA BOTOROAGA

Adunare

Un gînd de ÎNCEPUT
își așteaptă rîndul
și-a, și,
petală cu petală,
se adună-n floare epocală.

În ochii oamenilor
mii de gînduri
se-aprînd și ard,
se sting,
și iarăși ard,
și mii de gînduri
se despart.

Da: dacă mii de gînduri
se despart,
din toate-aș vrea
cite-o petală,
lumii mele,
sa adaug.

MIOARA BOTOROAGA

Omagiu

Din munții cu lucruri albastre
și cu păduri ce dorm de-un veac,
din apele ce se rostogolesc trufașe,
tănd un viitor mereu schimbat
și din poienile înșorite,
și din cîmpurile de aur
ce-albastru năzuiesc spre cer,
și din domoale curgeri și cununi
de ape adunate-n mii de stete
străbat prin ani, în gîndul fărăi mele
șiraguri nesfîrșite de lumină
ce se-implinesc zidînd în început
nădejile și gîndul și armura

MIOARA BOTOROAGA

COLAPSUL GRAVITAȚIONAL

Prezentul material are la bază o comunicare semnată de dr. I. V. NARLIKAR, Cambridge Anglia, prezentată cu ocazia primului simpozion internațional despre colapsul gravitațional.

Până în anul 1963 astronomii și astrofizicii nu foloseau cuvântul „colaps” decât în convingerile lor particulare cu privire la curanți.

Colaps derivă din latinescul „collapsus” cu sensul direct de „căzut”. La prima vedere se cuprinde o frică astrală în gîndul că ar putea cădea ceva în astronomie.

După descoperirea superstelelor au apărut o serie de probleme legate de rezervele inepuizabile de energie pe care le posedă aceste ciudate „obiec” astronomice. Calculul arată că o sursă de radionuclide emite o cantitate de energie de cca 10^{36} ergi, egală cu rezerva termonucleară a cca. o sută de milioane de soări. În 1963 Hoyle și Fowler propun un răspuns ipoteza lor se baza pe comprimarea bruscă a prăbușirii gravitaționale a superstelelor.

Ne putem imagina un nor de praaf de formă sferică în care fiecare dintre particule se atrag reciproc conform legii lui Newton. Ca rezultat se constată că norul se va comprima. Dacă nu există decât forțe de natură gravitațională sfera se va reduce la dimensiunea unui punct într-un interval finit. Calculele au arătat că pentru un nor cu o concentrație inițială de 1 g/cm^3 timpul de comprimare este de numai 30 minute. De ce nu observăm în natură în jurul nostru manifestarea colapsului? Pentru simplul motiv că forțele gravitaționale în comparație cu forțe de altă natură care se opun compresiunii, sînt foarte slabe. Gravităția față de atracția electrostatică este mai slabă de 10^{39} ori (11).

Dacă însă aplicăm raționalismul unor mase enorme care sînt analizate de Hoyle și Fowler, forțele gravitaționale devin preponderente și nu există nici o forță de altă natură care ar putea opri implozia (înversul fenomenului de explozie). Sursa a putea atinge densități infinite. Argumentarea raționalismului? Teoria relativității, teorie care consideră gravitația ca factor geometric legat de proprietățile spațiului-timp. Atracția universală newtoniană prezintă o serie de inconsecvențe ca de exemplu: admite propagarea instantanee a interacțiilor gravitaționale, contravenind astfel teoriei restrinse a relativității (viteza maximă în natură este viteza luminii = $300.000\text{ km/secundă}$).

Electronul, neutronul, mezonul, particule cu sau fără sarcină electrică, un bulg sau o bilă de plumb, toate vor fi supuse forțelor de atracție, indiferent de natura materialului. Gravităția ca factor geometric, simplifica extraordinar de mult problema. Să considerăm situația: dintr-un tun se aruncă o proiectil sub un unghi de 45° . Dacă nu ar exista atracția pămîntului, proiectilul și-ar continua drumul de-a lungul unei drepte. În realitate datorită deformării cauzate de existența cimpului gravitațional traiectoria apare sub forma unei parabole.

Se poate merge și mai departe și să admitem că orice obiect material (atunci cînd nu este supus unor forțe exterioare mai puternice decât cea a atracției) într-un cimp gravitațional se va mișca pe traiectorii curbate. Ori este absolut evident că și aceste curbe reprezintă de fapt niște drepte dacă... schimbăm puțin legile geometriei (intrăm într-o lume stranie dar surprizele nu se opresc aici). Concluzie: geometria neeuclidiană este aceea

care se potrivește cel mai mult sistemului spațiu-timp curbă de prezența masei (ca cimpul gravitațional). Ecuațiile lui Einstein, modul în care depinde curbură spațiului-timp de distribuția substanței. Căzuții soluțiilor exacte este foarte mic. Una dintre ele este atracția unei mase punctiforme situate, am văzut, direct legată de colapsul gravitațional. La distanțe mari cimpul gravitațional se poate exprima și cu ajutorul mecanicii newtoniene. Cu cît ne apropiem însă de corpul în cauză, crește interacțiunea gravitațională și în consecință curbură geometriei spațiului-timp.

Dacă considerăm cazul masei concentrată-punctiforme ex. să o limită denumită caz gravitațional în afară de care din cauza curbării puternice a spațiului-timp nu va ieși nici un semnal fizic. Iată deci o ciudată și impenetrabilă barieră ce izolează lumea din interiorul „sferei gravitaționale”. Practic asemenea situații pot să aibă loc atunci cînd obiectele astronomice au dimensiuni mai mici decât cele „gravitaționale”. Raza gravitațională a Soarelui este de 3 km iar cea reală de 100.000 km (stăm liniștiți în continuare). Implozia unor mase fantastice, enorme, poate să ducă la condiții cînd toată masa se află în interiorul sferei deschise prin raza gravitațională.

(Cei care suferă de maladii cardiovasculare sînt rugați să nu citească mai departe!).

Iată cum se desfășoară comprimarea unei sfere de praaf cosmic. Să admitem prezența a doi observatori, A, rămîne pe loc și B care împreună cu substanța norului se află în mișcare. Observatorul A vede cum sfera se face din ce în ce mai mică.

Putem stabili o legătură bilaterală între A și B (semnale radiale sau luminoase). B transmite semnale lui A, la intervale regulate de timp între care măsoară cu ceasul lui B. Observatorul din afară (A) va constata un lucru ciudat: semnalele lui B vin din ce în ce mai rar iar la un moment dat ele se întrecup total. Explicația strălucirii fenomen constă tocmai în curbură din ce în ce mai intensă a geometriei spațiu-timp. Cînd observatorul B împreună cu substanța norului va intersecta „sfera gravitațională” semnalul trimis de el nu va mai ajunge la A. De aceea A nu va vedea niciodată cum norul se comprimă la un singur punct. Pentru el dimensiunile minime spre care tinde substanța într-un timp infinit de lung sînt date de raza gravitațională. Pentru B (care se tot comprimă săracul) lucrurile sînt un pic diferite. El se comprimă împreună cu norul de praaf cosmic într-un timp ce coincide cu calculele simple newtoniene. (La o densitate inițială de 1 gram/cm^3 timpul este de 30 minute). Ceea ce va vedea însă B este fantastic (dar profund și nifitic). Semnalele lui A către el se vor succeda din ce în ce mai repede și la un moment dat în clipa intersectării sferei gravitaționale, B. într-o fracțiune infimă de secundă va vedea tot viitorul lui A chiar dacă acesta ar trăi infinit de mult!!!!

Las la libera dumneavoastră alegere (filozofic vorbind) pe care din cele două poziții ați dori să vă situați: Pe a lui A sau pe a lui B.

Deci din afară nu va putea fi observată niciodată implozia totală a corpului cosmic, el nu va putea atinge decât dimensiunile date de sfera gravitațională. Dincolo de acest moment, nici un semnal nu mai poate sparge bariera pentru a ieși în exterior.

Să stăm liniștiți deoarece pentru obiectele astronomice obișnuite (O, tempora! Am ajuns să spunem că Newton a fost prea simplu și că Soarele e un obiect obșnuit), forțele de altă natură sînt enorme în comparație cu cele gravitaționale. Deci nu poate fi vorba de colaps gravitațional. Teza este valabilă și pentru norii de praaf de pe Pământ dar și pentru stele. În cazul Soarelui (nostru) o stea găbenă, presiunea în centru atinge valori de zeci de miliarde de atmosfere într-acevăr uriașe dacă se comparăm cu cele din condițiile Terrei. Pentru formarea a căror masă depășește masa a peste o sută de milioane de stele nu există nici o forță care să împiedice colapsul gravitațional cu toate urmările lui ciudate: degajări de energii inimaginabile trecerea spațiului-timp în stări singulare, etc.

Este aproape imposibil ca după ce am trecut în revistă aceste recente descoperiri ale astronomiei astrofizice etc. să nu ne frîmîntăm întrebarea:

— OMIU! ce ești tu? un ficteț de praaf sau un g gant!

„A fost pe cînd nu se zărea Az, o vedem și nu e”.

EUGEN VESA
III. Constr.

Continuare din nr. 2 (23) Cluj / Central University Library Cluj

O.Z.N.-uri, un mare semn de întrebare

Una dintre cele mai stupefiante enigme ale istoriei O.Z.N.-urilor rămîne după toate probabilitățile piatra tombală de la Palenque ce datează de prin anul 700 găsită în „măruntițele unei piramide aparținînd civilizației Maya. Descoperirea aparției arheologului american mexican Alberto Rus Lhuiller. Piatra tombală are gravat în ea un adevărat aparat cu reacție asemănător în cele mai mici detalii rachetelor actuale. Omul prezentat în „racheta Maya” are o poziție foarte apropiată de cea a pilotului într-o capsulă spațială.

Un caz a cărui celebritate este confirmată de viul interes al jurnalisticii este cel relatat de către dr. Condon, savant de renume mondial, directorul științific al Proiectului Condon, în capitolul din Raport intitulat „O.Z.N.-uri 1947—1968”. La 24 iulie 1948 un avion DC-3 al Companiei Eastern Airlines pilotat de Clarence S. Chiles și John B. White făcea o cursă obișnuită între Houston, Texas și Atlanta, Georgia. La 2,45 a.m. piloții au văzut o lumină strălucitoare drept în față zburînd cu o mare vitează spre ei. Au virat spre stînga pentru a evita ciocnirea. Privind înapoi au văzut O.Z.N.-ul dispărînd într-un ureuș abrupt. Piloții l-au descris ca un fuselaj B-29 fără aripi și au spus că partea laterală emitea o puternică lumină albastră.

În prezentarea obiectului zburător de către cei doi piloți sînt omise însă unele elemente necesare unei înțelegeri inteligibile a cazului. Se uita probabil voi, că obiectul avea două rînduri de hublouri, și lăsa în urmă un „șiaj incandescent” ce a făcut să se clatine avionul în momentul virajului executat de

cei doi piloți, pentru a înlătura „o eventuală catastrofă”.

De ce specialistul dr. Condon se sustrage unei explicații, a celor relatate cedînd locul colaboratorului său William K. Hartman, care dă o rezolvare stranie?

Probabil că răspunsul ni-l dă el însuși în următoarea declarație:

„Voi crede în făruriile zburătoare cînd voi fi văzut una, cînd voi fi pătruns în ea, cînd o voi fi remorecat pînă la un laborator și cînd voi fi obținut sprijinul persoanelor competente pentru a o examina împreună cu mine”.

Desigur că prudența unei afirmații într-un sens sau altul, a directorului și științific al Proiectului Condon este explicabilă. Personalitatea și renumele de care se bucură în lumea științifică i-o cere.

Iată însă cum explică William K. Hartman cazul piloților Clarence S. Chiles și John B. White. Obiectul zburător nu este altceva pentru persoana sa decât un „bolid spectacular”. Cei doi piloți nefiind capabili să-l identifice suferînd în acel moment un „airship effect” („efect de zbor”) care surescîndu-i, i-a determinat să interpreteze eronat fenomenul.

Obiecte neidentificate în același timp sînt semnalate la intervale de câteva luni în diferite colțuri ale lumii, evoluînd într-o manieră spectaculară deosebită, lăsînd scenă deschisă unor discuții, și interpretări din ce în ce mai aprinse.

La Haga este percept la 20 iulie 1948 un aparat fără aripi cu două rînduri de hublouri în formă de țigară. La 24 iulie 1950 deasupra deșertului Californiei avionul Companiei United Air-

lines, pilotat de David Steward a fost urmărit pe distanță de 20 de mîle de un obiect de aceeași formă. În ziua de 17 septembrie 1954 deasupra Romei planează la 1.200 metri un obiect ciudat, neidentificat, avînd aspectul unei jumătăți de țigară. Evoluția sa este urmărită timp de 20 minute, de către radarul Observatorului din Pratica de Mare situat la 30 km de Roma.

Există oameni convingi de existența acestor aparate de zbor extraterestre care uimesc prin evoluția și îndeosebi tehnica construcției extrem de avansate? Mai mult ca sigur că există, iar printre aceștia chiar oameni cu valențe științifice de primă mărime. Să le dăm cuvîntul unora dintre aceștia.

Specialistul Mc. Langlin, declară în urma celor văzute în localitatea White Sands: „Sînt convins că era o fărurie zburătoare și mai mult, că acest disc era o navă spațială de pe o altă planetă condusă de ființe vii inteligente”.

La fel de interesantă este și relatarea făcută de dr. Halstead, fost director al observa-

torului din Diluth (Minnesota) ziaristului american Frank Edward. La 1 noiembrie 1955 cînd călătorea în California, împreună cu soția sa Anne, la 150 km de Las-Vegas, deasupra lanțului de munți din apropiere și-a făcut apariția un „colos zburător” în formă de țigară lungă de 250 m ce plana paralel cu crestele muntoase. Nu peste mult timp își face apariția brusc și o fărurie zburătoare de un alb orbitor, după care ambele dispar misterios lăsînd observatorul extaziat.

Zece ani mai tîrziu, un alt specialist, cu o carte de vizită impresionantă, preocupat de aceste fenomene atît de bizare, A.M. Chop director în N.A.S.A. declară: „Sînt convins de mult timp că obiectele zburătoare neidentificate sînt interplanetare”.

În fața unor declarații aparținînd unor asemenea personalități științifice, oameni demni de toată încrederea, unele afirmînd veridicitatea existenței acestor vizitatori extraterestri, iar alții combatînd-o, noi cititorii, sîntem puși într-o adevărată dilemă.

Pe cînd rezolvarea ei?

Obiectele zburătoare neidentificate, au oferit și oferă actualmente științei și tehnicii mondiale un teren propice explorărilor în acest domeniu.

Desigur că au fost cercuri științifice ce au abordat această problemă plină de mistere cîutînd să-l dea o elucidare ce se impune cu o necesitate de prim rang. Dar felul în care a fost abordată această temă se vede că nu a fost cel mai fericit, după cum reiese din declarația consultantului științific al Proiectului Condor I.A. Hynek, sau mai bine zis după noua poziție pe care o va aborda la Comisia senatorială pentru U. S. Air Force, care a hotărît să-și audieze „factorii de răspundere”.

Hynek, avea să relateze „Comunicatele Air-Force-ului, nu reflectă realitatea. Cazurile neexplicate se înmulțesc. Ele n-au fost studiate serios niciodată. Studiul lor „necesită o strictă cercetare științifică”.

MARIAN DOREL

(Continuare în numărul viitor)

Redactor șef — Dan Dubină;
Redactor șef adjunct — Michael Iovin;
Secretar de redacție — Gheorghe Văduva;

Ing. șef de lucrări — Mircea Ciugudean.

Radu Tudor Popa, Constantin Novăcescu, Eugen Vesa, Nicolae Gherman, Livius Cotarcă, George Pall Sănsiașu, Dan Cojocare, Lucian Gruia, Dorel Marian, Maria Botoroagă, Petru Pascaru, Albu Victor, Valentin Rus.

Grafică — Viorel Hurduc și Călin Popa;

Fotoreporter — Gheorghe Teodose și Dan Dinculescu;

Sediul redacției — Rectoratul I.P.T., bv. 30 Decembrie nr. 2, etaj III, camera 315.

Permanență la sediu: zilnic, orele 13,30 — 14,30

Tiparul — Întreprinderea Poligrafică Banat.

Colegiul
de
redacție